

„Jézus mondja: Bizony, bizony mondom neked:
Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.
Ami testtől született, test az; és ami a Szent Lélektől született, lélek az.” (Jn. 3,5-6.)

ELŐSZÓ

Közös gondolkodásra hívom a kedves Olvasót; Napjainkban olyannyira „magától értetődően” van megszervezve az életünk és gyermekeink élete. Nézzük például a „felvételizéseket”. Rendszeresen „felvételiztetésen” megyünk keresztül a saját életünk, illetve gyermekünk, gyermekeink életében. Gondoskodni kell a szülőnek -ha teheti-, hogy gyermeke már a születésekor a lehető legjobb nőgyógyász segítségét kaphassa. Lehetséges, hogy ezt követően bölcsődébe szükséges felvetetni. Ezt követi az óvodai felvétel, majd az általános iskolai. A középiskolai kategória felvétele után, a felsőfokú tanulmányok elvégzéséhez is lehet „izgulni”, hogy felvételt nyerjen a jelentkező. Lehetséges, hogy valamilyen szakképesítést is fontos elvégezni. A munkahelyi állásinterjúk is sokszor felérnek egy-egy komoly felvételizéssel. A későbbiekben lehetséges, hogy át kell képeznie magát az embernek... és folytathatnánk, mennyi és milyen felvételizési lehetőségek és szükségességek láncolatába kerülhet az ember élete során. Belekerül ebbe a „spirálba”, és így telnek a napok, hetek, hónapok, évek, évtizedek... Mert az egyén elhiszi a mai kor megfeleltetésében, hogy ezek a legfontosabbak az emberi életben, az életben maradáshoz. Ezekben a „spirál” rengetegekben előfordulhat sajnós az is, hogy „megfeledekezünk”, illetve könnyebben elhárítjuk a Legfontosabbat önmagunk és gyermekünk, gyermekeink érdekében!

Áldás az életünkben, hogy Isten beszédéből a Bibliából megismerhetjük, hogy mi a fontos, legfontosabb az ember számára, mit tegyünk, hogy bölcs szívhez- és életre jussunk.

Folytatás a 4. oldalon.

TARTALOM

- 3 Zsoltárok 1.
- 3 A Nagypéntek ajándéka
- 4 Énekeink
- 5 Hittanos tanulók Húsvét ünnepi gondolatai
- 5 Kegyelem
- 6 Bizonyágtételek
- 6 Csak egy perc
- 7 Szeretetszolgálat
- 10 Ifjúsági csoport (IFI)
- 11 Bodaszőlői események
- 12 Egyháztörténet
- 13 Jó Pásztor Óvoda
- 16 Kálvin Szolgáltató Központ
- 19 „...valóban így vannak-e ezek...?” (ApCsel.17,11c)
- 20 Közelmúltunk örömei
- 27 Anyakönyvi hírek
- 28 Művészetről keresztyén szemmel
- 29 Könyvajánló

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online ígéhirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futó kockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_ne_csak_nézz!/Futó_kockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2024./1. Húsvét
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztő:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Bertalan-Gellén Viktória, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Rác Gábor, Tóth-Serbán Orsolya

Fotó: válogatások

Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen

Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.

Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu

Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

ZSOLTÁROK 1.

1. Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül;
2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.
3. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.
4. Nem úgy a gonoszok, hanem, mint a polyva, amit szétszór a szél.
5. Azért nem állhatnak meg a gonoszok az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.
6. Mert tudja az Úr az igazak útját; a gonoszok útja pedig elvész.

A NAGYPÉNTEK AJÁNDÉKA

Hogyan lehet az embert – téged és engem – felmenteni a kárhozat alól?!

A mennyei Bíró kidolgozott egy megoldást, amelyről úgy döntött, hogy csak ezt fogadja el. (János 14,6) Ennek előképét világossá tette és jól begyakoroltatta az ószövetségi Izráellel: képviselőre, azaz „bűnbak” beállítására adott lehetőséget! „Tegye rá Áron mindkét kezét az élő bak fejére, és vallja meg fölötte Izráel fiainak minden bűnét és minden vétkes hit-szegését. Helyezze azokat a bak fejére, azután küldje el egy odarendelt emberrel a pusztába, hadd vigye magával a bak minden bűnüket egy távol eső földre. Így küldje el a bakot a pusztába.” (3. Mózes 16,21-22) Vagyis: az Isten által rendelt báránynak kell belepesztulnia az ember bűnébe! Ő Jézus, a mi egyetlen Megváltónk, képviselőnk és helyettesítőnk az ítéletben! „A mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.” (Ézsaiás 53,5-6) Ő tehát a helyünkre állt, képviselt minket, amikor Isten haragja lesújtott a bűnre, s bele is halt, merthogy „a bűn zsoldja a halál”. S ezért kiáltott így keresztlő János, amikor meglátta Jézust: „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét!” (János 1,29)

Hogyan tesz engem mindez igazzá? Hogyan kaphatok felmentést, hogyan kerülhetek lelkileg „szabad lábba”? A Megváltó szavai világossá teszik a választ: „Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött en-

gem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.” (János 5,24) Vagyis a megigazulás kulcsa egyértelmű, ez pedig a hit! Hit abban, hogy Isten tökéletesen elfogadja Krisztus helyettesítő áldozatát (bűnhődését), ahhoz sem hozzátenni, sem abból elvenni nem lehet és nem is kell semmit! (Zsidók 10,11-14) Az igazul meg Isten színe előtt, aki elhiszi, hogy az Úr minden múltbeli, jelenlegi és jövőbeli bűnnek büntetését az ő Fiára vetette, s Fiának igaz voltát ingyen kegyelem-ből a Krisztusban hívó embernek tulajdonítja! „Ahogyan ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz.” (Róma 3,26) Ő- és Újszövetség népe, s a mai ember ugyanúgy menekül meg a rá jogosan váró ítélet alól: hisz abban, hogy az Istentől rendelt Megváltó képviseli őt az ítéletben! (Róma 3,30) S aki hisz, azt Isten igazzá nyilvánítja, azaz felmenti. Másképp fogalmazva: elhiszem és őszintén kimondom, hogy nincs igazam Isten igazságos ítéletével szemben (Filippi 3,9), s azt is elhiszem, hogy valaki más igazságát kell beszámítani nekem! Erre viszont Mennyei Atyám teljes szívvel készen áll... – Ez a leghatalmasabb örömhír, ami embert érhet! Nem tettem érte semmit, nem fizettem érte semmit sem, s mégis az enyém! (Galata 2,16) Isten helyettem a Fián hajtotta végre az ítéletet! Mindez készen van (János 19,30), és senki el nem veheti az Úr Jézustól ezt a képviselői jogot, mint ahogy azt sem, amit megszerzett számomra! Mert Benne, azaz Nála van mindenem: bűneim teljes bocsánata s az örök élet minden ajándéka! (A megigazulás tehát egyben örökösödési jogot is jelent! – Róma 8,17) Nincs miért szorongjak: „Ha tehát már most

megigazított minket az ő vére által, még inkább meg fog menteni minket a haragtól.” (Róma 5,9) Bár Jézus mondatának mindkét fele igaz: „Aki hisz a Fiában, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta” (János 3,36) – mégsem kell félnem attól, hogy a megigazultságot elveszítem. (1. Péter 1,5) Az ugyanis nem nálam van, hanem Krisztusnál, - az ítélet napján pedig a mennyei Bíró az Ő igazságát egyszerűen „rám fogja”: közli a mennyei, a földi és a „föld alatti” világgal, hogy erre az emberre az Úr Jézus igaz volta van érvényben, ezért saját bűneinek büntetése alól teljes felmentést élvez! (Róma 5,1) A Biblia szerint tehát a mi megigazultságunk befejezett tény. S felmentő következményeit mindazok megtapasztalják, akik ezt hittal Jézus Krisztustól várják. (1. Péter 1,13)

Belegondoltál-e már ebbe a csodálatos nagypénteki örömhírbe, kedves Testvérem? Engedj a Fiúnak, azaz higgy abban, amit helyetted elvégzett! Ha hiszel, máris a tied a megigazulás, s ebben a felmentett, szabad lábba helyezett, új állapotban harcolj a bűn ellen - és tedd, cselekedd a jót hálából egész életedben! (Jakab 4,17) Úgy legyen! - Ámen.

Somogyi László
lelkipásztor

Előszó folytatás:

Ószövetségi Igében ezt olvashatjuk: „Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az Ő szavára, és ragaszkodjál Hozzá; mert Ő a te életed és a te életednek hosszúsága.” (V. Mózes 30,20a) „Megjelentette neked, oh ember, mi legyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan járd a te Isteneddel.” (Mikeás 6,8.) Az Újszövetségben az ÚR Jézus többek között ezt is mondja: „Az ÚR, a mi Istenünk egy ÚR. Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből.” (Márk 12,30.)

Minden ember életében egyetlen egy „felvételi” beszélgetés a legszükségesebb, hogy felvételt nyerjen az örök mennyei hazába (ahol „...Isten eltöröl minden könnyet az ő szeméikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak...” (Jelenések 21. fejezete)). Ennek megvalósulásával átkerül a lelki halálból a lelki újjászületésbe, Jézus Krisztus által az örök életbe. „De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött, és értelmet adott nekünk arra, hogy megismerjük az Igazat, és hogy mi az Igazban, az Ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ez az igaz Isten és az örök élet.” (I. János 5,20.)

Kedves felebarátaim, ne mulasszuk el földi életünk során, hogy egy „kávészünetnyi időre” igazán időt szakítsunk önmagunkra, az örökké való élet érdekében. Hiszen alapállásban törekszünk, hogy jól legyen dolga gyermekünknek, gyermekeinknek és önmagunknak, így ha oly nagyon gondoskodóak lehetünk, figyeljünk arra, ami a legfontosabb, hogy az isteni élet részesei legyünk! Isten segítsen meg az örök életre szóló döntésben!

Minden kedves Olvasónak az Örökkévaló Istentől áldott és örömteli Húsvét ünnepet kívánok a szerkesztői csoport nevében!

szerkesztő

ÉNEKEINK**E VILÁGNAK FÉNYESSÉGE...**

Az új énekeskönyvünk húsvéti énekeit nézegetve felfigyeltem az 502. számú énekre, melynek dallama közismert (Az Istennek szent angyala...), de ezzel a húsvéti szöveggel most került be az énekeskönyvünkbe. Rácsodálkoztam arra, hogy ez a szöveg az egyik legrégebbi protestáns énekeskönyvben, a Batthyány Graduálban jelent meg. A Batthyány Kódex (1556-1563) a magyar nyelvű graduál irodalom legfontosabb kéziratos könyve. A Kódex nevét a Batthyány családról kapta, ugyanis a gyulafehérvári Batthyány könyvtárban őrzik az eredeti kéziratot. A graduál kifejezés a római katolikus szertartásból származik, mert az előénekes a szentély előtti lépcsőn (gradus) énekelte a liturgia különböző részeihez kapcsolódó énekeket. A korai protestáns korban a graduált a kántor, az iskolatanító és a diákokból álló kórus (skola) énekelte. Több mint 4 és fél évszázad elteltével is, az énekszöveget olvasva úgy ítélem meg, hogy érdemes közreadni, mert időtálló, mély és biblikus a tartalma.

A 7 versszakos ének többféle hangvételű, megszólal benne a hálaadás, a dicsőítés, a bűnbánat, a fohász... Az 1. versszak Jézus Krisztust magasztalja, aki a mennynek, földnek teremője, (Jn 1,3/a) Ő a világ világozsága,

(Jn 8, 12) és üdvösségünk megadója. A második versszak az Ő kereszthalálának következményeit hangsúlyozza, mely életünkre nézve az ördög hatalmából, a félelmeiktől, a bűnterhektől való szabadulást hozta. A 3. versszakban a húsvéti örömhír szólal meg: „Teáltalad”, Jézus Krisztus által -ez négyszer szerepel a sorok elején - van a megváltásunk, szabadulásunk, megigazulásunk és megtartatásunk. Ha Isten dicsőségét meglátja az ember, az bűnbánatra indítja, felfakad belőle a könyörgés, esedezés, segítségkérés. „Mert jól látod mely sok bűnünk” (4. vsz.). A bűnbánat után fohász hangzik el a Szentlélek ajándékáért, az örök életért, Isten irgalmáért. (5. vsz...). A 6. versszak fontos hitigazságokat fogalmaz meg a Biblia alapján. Jézus Krisztus által van bemenetelünk a mennyországba. Ő az ajtó: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Jn 14,6). Egyedül Ő

a közbenjáró: „Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus...(1.Tim 2, 5/a) Az utolsó versszak a Szentháromság Isten dicsőítésével zárja az éneket. Ez a hitvalló szöveg, egy 1744-ben kiadott debreceni énekeskönyvi dallammal társul, mely metrikus lüktetésével alkalmas gyülekezeti éneklésre. Fedezzük fel ennek az éneknek a szépségét és őrizzük, mint protestáns zenei hagyományunk egyik gyöngyszemét!

Áldott húsvéti ünnepeket kívánok:

Karácsonyi – Kis Lászlóné Ibolya

1. E vi - lág - nak fé - nyes - sé - ge,
És szen - tek - nek üd - vös - sé - ge,
Krisz - tus Jé - zus egy re - mé - nye,
Menny - nek, föld - nek te - rem - tő - je!

HITTANOS TANULÓK HÚSVÉT ÜNNEPI GONDOLATAI

„A Húsvét előtti negyven napot böjtnak nevezzük, amikor közelebb kerülhetünk Istenhez. Virágvasárnap bevonult Jézus Jeruzsálembe, és az emberek felsőruhájukat és pálmaágakat terítettek elé a földre, királyként üdvözölték. Nagycsütörtökön Jézus megmosta a tanítványai lábát, mielőtt leültek volna vacsorázni. Júdás elárulta Jézust, pedig a tanítványa volt, Nagypénteken pedig keresztre feszítették Jézust, de harmadnapon feltámadt a halottak közül..”

(Juhász Fanni 4.o.)

„Húsvétkor Jézus Krisztus feltámadását ünnepeljük. Júdás 30 ezüstpénzért elárulta Jézust, akit ezután keresztre feszítettek. Jézus bűnhődött a mi bűneink miatt, ezért nagyon fontos ünnep a Húsvét és értünk támadt fel.”

(Horváth Dorina 4.o.)

„A Húsvétot nagy készülés előzi meg nálunk. Ádám és Éva, amikor az Édenkertben megszegte Isten parancsát, akkor tönkrement a kapcsolat Isten és ember között. Jézus Krisztus ezt a kapcsolatot rendezte és csak általa mehetünk az Atyához.”

(Sipos Júlia 4.o.)

„A Virágvasárnaptól kezdődő Nagyhét eseményei Jézus feltámadásáig vezetnek minket. Jézus értünk halt meg és általa örök életünk van az országában. Jézus győzött a halál felett és ez nekünk is egy reménység.”

(Balogh Fernanda 4.o.)

„A Húsvét előtti hetet Nagyhétnek nevezzük. Húsvétkor Jézus Krisztus feltámadását ünnepeljük, aki azért halt meg, hogy mi élhessünk. A Nagyhét azzal kezdődik, hogy Jézus bevonult Jeruzsálembe, majd Nagy-

pénteken keresztre feszítették.”

(Kovács Krisztián 4.o.)

„Jézus értünk halt meg, és Húsvétkor támadt fel. Csak Jézus által van bűnbocsánatunk. Mi csináltunk rosszat, de Ő kapott ki helyettünk Nagypénteken. Húsvétkor a családdal együtt szoktunk ünnepelni.”

(Kolompár Rikárdó 4.o.)

„Húsvétkor az egész családdal összegyűlünk és Jézus feltámadását ünnepeljük meg. Virágvasárnap kezdődik a Nagyhét, amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe.”

(Kolompár Attila 4.o.)

Tóth-Serbán Orsolya

KEGYELEM

„A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi Urunkat, Jézus Krisztust.” (Ef. 6, 24)

Kegyelem. Az utóbbi időben rengetegszer hallottuk ezt a szót. Egy jogosan elítélt személy büntetése alól való felmentését jelenti. Alapvetően bibliai kifejezés, hiszen az egész Szentírást ez a fogalom határozza meg.

Húsvét legnagyobb üzenete is a kegyelem. Bűneink jogosan terhelnek bennünket. Talán felmerül benned a kérdés, hogy miért? Hadd éljek egy egyszerű példával! Egy hittanórán színezőt osztottam ki a gyerekeknek. Mindenki kapott munkalapot és elegendő mennyiségű színesceruzát. Az egyik kisfiú a másiktól elvette a lapját, mire a sértett emberpalánta ököllé akart nekimenni szemtelen társának. Szerencsére még időben közbe tudtam lépni.

Nem hiszek a modern pszichológiában, ami azt vallja, hogy a gyerek tabula rasa (tiszt lap) és attól függ a viselkedése, hogy mi felnőttek milyen pennával írunk rá. Pál apostol erről

így nyilatkozik: „Nincsen igaz ember egy sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem.” (Róm 3, 10-12). A bűn miatt mindnyájan elvadultunk Istentől. Az Ő törvénye azonban örökké áll. Nem ismer kiskapukat. Viszont a törvény csak arra jó, hogy felismerjük a bűnt és bűnös természetünket (Róm 3, 20). S mivel mindnyájan bűnösök vagyunk, feltehetjük a kérdést: Hogyan menekülhetünk meg?

Itt lép be számunkra az isteni kegyelem. Maga Jézus Krisztus. Mi követtünk el bűnt, és Ő kapott ki helyettünk. Az Ő kezét szegezték át súlyos vasszegekkel. Őt gyalázták helyettünk, és Ő halt meg értünk azért, hogy nekünk életünk legyen. Ez a kegyelem! Nem megérdemelt élet a Krisztusban!

Talán most felháborodsz, és nem értesz velem egyet. Talán meg is fogalmazod, azt, hogy: „Én jó vagyok!”. Egyszer volt egy beszélgetésem egy kedves ismerőssémmel, aki meg volt arról győződve, hogy neki nincs „vaj

a füle mögött”. Elmondta, hogy ő jó, mert pl. nem ölt embert. Én megkérdeztem: Volt már olyan érzésed, hogy valakit a házad közepére nem kívántál, sőt magadban egész csúnya dolgot fogalmaztál meg? Igennel felelt. Elmondtam, hogy Jézus már a gonosz indulatot is bűnnek tekinti. Teljesen meglepődött.

Jézus Krisztus kegyelme nélkül semmik vagyunk. Óáltala azonban valakiké lettünk, Isten szeretett gyermekeivé. Ez a kegyelmes szeretet az, ami bennünk tudja a szeretetet Isten és a felebarát iránt. Ez a szeretet győzte le a bűnt és halál kötelékét. Ez a szeretet éltet bennünket napról napra!

Mi a kegyelem? Isten végtelen szeretete a bűnös, megromlott ember iránt!

Rácz Gábor

BIZONYSÁGTÉTELEK

„...MERT A SZERETET SOK BÚNT ELFEDEZ.” (1 PÉTER 4,8)

Gyermekkorom óta része az életemnek a vallásgyakorlás. Istenfélő családban, reformátusként nevelkedtem, ami az én szülőföldömön egy teljesen természetes családi felállás. Azon a térségen szinte mindenki tartozik valamilyen felekezethez, az emberek nagy része hagyományként is ápolja és gyakorolja a vallását, mely sok esetben nem feltételez egy mély kapcsolatot Istennel.

Hasonlóképpen alakultak az én fiatalságom évei is a hitem megélését tekintve, úgy is fogalmazhatnék, hogy takaréklángon égett. Bár a nyitott és érdeklődő természetemből fakadóan egyéb felekezetűek körébe is szívesen betekintettem. A tágabb családomban erre volt is lehetőségem, legtöbbit a baptista rokonaimnak és barátaimnak köszönhetek. Közöttük mindig otthon éreztem magam és sokat segítettek is ezek az alkalmak abban, hogy közelebb kerüljek Istenhez. Ezek a közeledések viszont sokáig csak időszakosak voltak, hol aktívabb, hol pedig passzívabb volt a kapcsolatom a Teremtővel. Állandó gondviselése az életemben viszont sosem volt kérdés a számomra, melyekért mindig hálás szívvel mondtam köszönetet.

Elérkezett azonban az az év, amikor a Mindenható nem hagyott tovább a

nyáj után kissé lemaradva kullogni (Ezékiel 34,16).

Férjemmel való közös életünket is, - szabad akaratunkból fakadóan – megengedte, hogy úgy éljük, ahogy szeretnénk. Teljes kegyelemből, egészséges gyermekekkel is megajándékozott minket, megóvta életünket és szereteteinket egyaránt. Az ige olvasása nem volt része a rohanó mindennapjainknak a gyermeknevelés és a munkában való megfelelés súlya alatt, mint ahogy gyülekezetbe is elég ritkán jártunk. Csak „úgy a magunk módján” éltük meg az Istenbe vetett hitünket. Pár év elteltével az ördög már könnyedén rést ütött ezen az elhanyagolt pajzson, amit mi szinte észre sem vettünk, mígnem egy nyomasztóan mély, sötét verembe nem találtuk magunkat és a kapcsolatunkat. Minden, amit valaha a házasság szentségéről meggyőződéssel hittem, semmivé lett. Az ördög minden eszközével napról-napra azon munkálkodott, hogy minél távolabb sodorja tőlem a férjemet, azzal a határozott céllal, hogy véget vessen a házasságunknak.

Nem volt más fegyverem ellene, csak az ima. Megannyi, fájdalom szülte ima kettőnkért, a férjemért, amik tudatosság nélkül fakadtak ki belőlem (Zsolt. 38, 22-23). Mikor már fél kézzel is alig kapaszkodtunk

házasságunk sziklaszirtjén, odalépett hozzánk a Megmentő és erősen megragadta a csuklónkat (Zsolt. 34, 18-19; Zsolt. 40, 2-3; Zsolt. 91, 15-16). Megtapasztaltuk a lehetetlent, mert megláttuk a láthatatlant. Szenvedéseim hegei bár örökre a szívemen maradnak, akár egy szeg helye a tenyérben, de nem más ez, mint Isten cselekedeteinek nyilvánvalósága. Lelki sebeimet úgy gyógyítja és vigasztalja nap mint nap, hogy megélhetem azt a csodálatos formálódást, amit kettőnkön elvégez. Olyan jellembeli és szemléletváltozások ezek, amik saját erőnkől ez idáig évekig nem sikerültek (2 Kor. 5, 17-18). Soha többé nem akarom elhanyagolni a kapcsolatomat az Úr Jézussal, azért imádkozok, hogy a lángja olyan erősen lobogjon bennem, hogy még a nagyobb viharokban is világítótoronyként szolgálhasson a magam és mások életében egyaránt.

A Mai Igében egyszer ez a gondolat talált meg: „Minden próba, amit kiálltál: bizonyosság az életedben Isten kegyelméről.”

Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál (Róm. 8, 28), én egy megerősödött, szilárd hitet és egy hívővé lett férjet kaptam az Úr kegyelméből, amiért örökké hálás leszek Neki.

K. B.

CSAK EGY PERC

MEGTISZTULÁSRA VAN SZÜKSÉGED!

Olvasandó: 3Móz 12,1-8

Mai szakaszunk a szülő aszszony tisztulási törvényéről szól. A Bibliában a „tisztátalanság” mindig kettős jelentést hordoz: van biológiai, egészségügyi, és van lelki vonatkozása. Általában igaz, hogy a testnedvek, ha kikerültek

a szervezetből, akkor tisztátalanná teszik az embert és környezetét. (vö.: a kiköhögött, kitűszentett nyálcseppek hordozhatnak vírusokat, illetve más kórokozókat, de a fel nem takarított vér is lehet fertőzési gócponttá, vagy pl. a közönséges terjedő betegségek hordozójává, AIDS, stb.) Eből pedig az következik, hogy Isten

a törvényeivel testi és lelki módon is védelmébe vette az Ő népét!

A bűneset egyik következménye a szülési fájdalom megsokasodása (1.Móz. 3,16), elhúzódó fájdalmak, s akár visszatérő vérzések sora az anyák életében, ami fertőzésveszélyt hordoz magában. Spirituálisan pedig arra utal, hogy a Teremtőtől való

elszakadás betegít, fertőz, kiszolgáltatottá tesz a lelki fertőzésekkel, a bűnökkel szemben. - Nagyobb vesztélyben vannak a lányok, mint a fiúk, jól tudta ezt a Sátán is. Nincs értékítélet a két nem között, de a nő könnyebben rávehető volt, hogy a vágyai után menjen, mint a férfi. Ezt szimbolizálja a hosszabb tisztulási

időszak meghatározása a leánygyermek szülése után. (vö.: 1. Tim 2,14)

A lényeg viszont ez: mindkét esetben ugyanolyan áldozatot kellett bemutatni azért, hogy a szülő nő megszabadulhasson a tisztátalanságától, s ez óriási vigasztalás minden nő és minden férfi számára! „Jézusnak, az Ő Fiának a vére megtisztít minket

minden bűntől.” (1.Ján 1,7) Az Őbelé vetett hit szabadít meg mindenféle tisztátalanságtól, legyen az gondolati, mulasztási vagy cselekedeti bűn! Ez a Biblia központi üzenete (Ján 3,16), s ez a történelem legnagyobb örömhíre!

Somogyi László

SZERETETSZOLGÁLAT

„JOBBI ADNI, MINT KAPNI!”

Az imádság, áldást adó beszélő viszony. Lélegzetvétel, a Jézus Krisztus által mindenütt jelenvaló Istennel.

Mélyeséges alázat, buzgóság, bizalom kell felé. Így kerültem az Írás fölé hajolva: Vezess engem, Istenem!

Berekfürdőn voltunk, feltöltődve a szeretetben érkezünk. Áldást vetünk, és áldást szeretnénk megosztani, továbbadni. A Lélek gyümölcse közül kedves lett számomra a szívesség (Gal 5, 2). A magyar értelmező kéziszótárban a szívesség a szíves melléknévvél kifejezett tulajdonság: szíves jóindulat, nyájasság, szívesség. Amikor úgy cselekszünk meg valamit, hogy benne van a szívünk. Önként, örömmel úgy segíteni, nagylelkűen. Aki képessé formál ebben, a Lélek készítésére, önként, boldogan cselekszik. A Lélek gyümölcse nem rólunk szól, hanem Isten céljaiba mozgósít. Olyan valakiken segítünk, akik nem tudják viszonzni. Leírhatatlan örömmel telik meg így a szívünk.

Beteglátogatásainkat ezek a fenti gondolatok jellemzik! Általában hárman mentünk, legtöbbször Veres Erzsike jött velünk. A férjem vitt el bennünket a helyszínekre.

Jó és áldott megtapasztalásaink ezek voltak:

1. Szívesen fogadtak minket, és örömmel mentünk.
2. Figyelve erre a parancsra: „Isten beszéde lakozzék bennetek gazdagán!”. Több helyen is a János evangéliuma 5. részéből olvastunk fel, valamint imádságok és éneklés is volt.
3. A fontossági sorrendre is odafigyel-

tünk (súlyos esetek is voltak, pl. Sipos Imréné Rozika néni esete).

Két intézményben jártunk. Bertalan Juliska nénihez, és Nyiri Imre bácsihoz. A Kálvin Otthonban egész sok ismerős volt, akikkel örvendeztünk. Egy kisházban összejöttünk, énekeltünk, Igét olvastunk, imádkoztunk. Jó látni azt, hogy békességben, szeretetben, meglepődésben vannak ott a bentlakók.

Más betegekhez is küldött az Úr Jézus, így említjük meg Szolnoki Bandiékát, ide is hárman mentünk el. Jó lenne, ha napi imáinkban, szívünkbe vennénk, amit az Ige így fogalmaz meg: „Emlékezzetek meg a gyötrődőkről, mivel ti is testben vagytok!”.

Korosabbak közül, Nagy Ferencné Lenke nénihez is szívesen gondoltunk. Jó volt látni, hogy minden gyülekezettel kapcsolatos dolog érdekelte. Jánost több mindennel megbízta, hogy adja tovább, amit neki Isten megmutatott. Sok jó tanácsa van. Szeretem Lenke nénihez azt, hogy még ma is gondja van arra, ha valaki már régen elmaradt. Isten elé viszi az illetőt és kéri, hogy jöjjön vissza a közösségbe. Tusakodása, kitartása ma is áldás számunkra. Együtt érző tud lenni. Áldja őt meg az Úr, a népes családjában is.

Nyiri Antal testvérnél is voltunk. Nagyon vágyódtunk rá, hogy megszólaljon, beszéljen magáról. Újabb látogatás, újabb imatéma.

Van olyan, aki beteg volt, és csak később hallottuk meg, itt mulasztásaink vannak. Pl. Tóth Istvánék (nagy betegek lettek). Istené a dicsőség, már közöttünk lehetnek. Ta-

tár Erzsike is felépült már, Istennek hála.

Szilágyi Istvánné Gabica is nagy betegséggel küzdött, ezt akkor tudtuk meg, amikor összefutottunk vele, az ő állapota is súlyos volt, de Isten meggyógyította.

Borsó Imréné Zsuzsika gyülekeztünk hűségű látogatója, az év elején felhívott telefonon, hogy a férje nagy beteg, imádkozzunk érte. Voltunk is imában érte az Úr előtt, és jó volt megtapasztalni: „Az Úr csodásan működött.”.

Felgyógyult és hitben megerősödött. Nagy dolgok ezek! Van még közösen látogatott testvérünk, Szabó Mancika, és ilyenkor négyen szoktunk még a Bocskai téri beteg testvérekért imádkozni. Ennek nagy áldását többször is megtapasztaltuk.

A mi Urunk imádságokat meghallgató Úr. Áldjuk nevét! Telefonon keresztül értesültünk Kocsis Rozika nénihez, és az ő súlyos állapotáról. Úgy gondolom, sokan szeretjük őt. Krisztusban sok fohászzkodással voltunk őért.

Tóth Lajosnéért és unokájáért is folyamatosan imában vagyunk. Mezőné Szabad Erzsike édesanyját is látogattuk a baptista otthonban, akkor még nem gondoltuk volna, hogy őt már többé nem látogathatjuk. Kérjük Urunkat, hogy adjon vigasztalást a családnak!

Lezárva a beteglátogatást, arról értesültünk, hogy Bertalan János kórházban van, Isten neki is adjon felépülést, jó egészséget!

Tisztelettel:

Hegedűs Jánosné

PEZSDÜL AZ ÉLET...

Atél elmenőben és nyomában a zsendülő természet. Virágrügyek duzzadnak, enyhe szél fuvallata. Az ekkor nyíló virágok (ibolya, nárcisz) virítanak. Ez a természet ébredése, ami bennem is megszólal, a lelkem is felpeszsdül. Mi ez, ha nem a bennem, bennünk lakozó Isten? Elém hoz családtagokat, akik szenvednek a betegség terhe alatt, lakásukban egyedül élő idős testvéreket, jó barátokat.

Az általam említett személyekre gondolva, hirtelen megszólal a telefonom. Idős testvér hív, akit hamarosan fel is keresek. Nagy öröme van. Elmondja, hogy egyik kapott könyvecské olvasása számára elhozta a nagy változást. A mi Urunk Lelke által elfogadta az Úr Jézus egyszери, tökéletes

keresztáldozatát, amit érte elvégzett. Azóta békés, nyugodt a szíve, az élete. Igen, pezsdül az élet...!

A családunk is érintett a fentiekben leírtak által. Súlyos beteg feleség örömmel fogad, elköszönésekor „gyere máskor is” így köszön el. Gyakorta gondolok rá, imádkozom a szenvedőért és családtagjaiért.

A tavaszi időjárásban visszatérő zordabb télutó is belefér. Életünk során is jönnek nehezebb napok. A Főutcán találkozom az unokatestvéremmel, szomorúan adja tudtomra: a felesége elhunyt. A temetés után elmentem hozzá. Az Ige üzenetét vittem, de ő még nem tud ráhagyatkozni. „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van...” (János 3,36.)

Egy másik hír, mintegy döbbenetként érint. Idősebb testvérünk családtagja egyik napról a másikra lett munkanélküli. Imáinkba azóta is az Úr elé visszük. „Urunk, ilyen váratlan események is érhetnek, de tudjuk Te vagy a mi hű Urunk, megtartónk. Imádságunkra Te tudod a választ.

„az Úrnak minden útja igaz, és minden tette jóságos. Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja!” (Zsoltár 145,17)

Minden kedves olvasónak kívánok áldott feltámadás-ünnepet, a mindennapokban az Úr Jézus vezetését,

Üdvözlettel:

Dienes Sándorné Erzsike

TAHIRÓL

Az 1973-as évtől kezdve emlékeztem meg az írás kapcsán Tahiról. Fialok voltunk. Sükösné Juliska néni szervezésében mi is el tudtunk jutni erre a szép helyre.

Akkor, ha jól emlékszem, Fónagy Zoltán volt az esperes. Mi a Hajdúságból isteni csoda folytán tudtunk eljutni. Felejthetetlen számunkra a nagyon szerény, de áldott életű Ecse-di Aladár lelkész bácsi. Az ő alázata végképp megmaradt, ahogy törekeny alkata, aki mindig gyalog jött át szolgálni Leányfaluból Tahira.

Szeretettel emlékszem vissza Bolyki Jánosra, Vajda Mariska nénire, Pálúr Lászlóra, és szépséges, egyszerű feleségére, Juliska nénire, akinek csodálatos hangja volt. Ő tanította az „Isten jó, az Isten jó hozzám...” és az „Éjjel-nappal angyal szeme vigyáz rám...” című énekeket. Akkor már megvolt Pálúr Jánoska, mint 4-5 éves gyerek. Engem is felkértek szolgálni a gyerekek között. Elmondanám, hogy nem volt olyan egyszerű, de Isten megsegített ebben is. Így 71. évembe örömmel emlékezem arra a csodálatos kisgyermekre, akit ma már, mint orgonaművészt mi is meghallgathattunk a Kálvin téren.

Minden ilyen táborozás sok szép

emléket idéz fel bennem. Akkoriban sok német is volt velünk együtt a táborban. Sokszínűség, más kultúra, más szokások, de Isten népe boldogsága Jézusban való örömmünk felejthetetlen.

Itt jutottam el oda, amiről utólag is szólni kívántam, az „egynek adatott” biztos ima elindítása. 2024. február 18-án a Házasság hete záróalkalmán gyülekezetünkben szolgált Somogyi Péter és felesége, Ficsor Krisztina. Ekkor hoztak egy könyvet (bár keveset, de mi tudtunk venni), aminek a címe: *Jellem ABC a Biblia alapján! – Avagy a keresztyén ember 55 erőssége.* Szívből ajánlom mindenkinek azt a könyvet, sokat tanulhatunk belőle, rengeteg áldott bizonyágtétel és megtapasztalás található benne. Ebben olvasható egy csodálatos bizonyág, ami Tahiban történt:

„A gyülekezetünk évek óta arra vágyott, azért imádkozott, hogy legyen egyszer egy saját táborunk, ahova eljöhetünk a fiatalokkal, gyerekekkel, és a gyülekezet egészével csendeshetekre.

Csoda volt, mikor mindez megadatott. A szocializmus után sok KISZ-táborral (Kommunista Ifjúsági Szövetség), nem tudtak mit kezdeni, ezért bérbe tudott venni egyet a gyü-

lekezetünk nagyon kedvező áron Tahiban. Isten Táborának neveztük el, és MSZMP-s feliratú székeken ültünk. Amikor a falubeliek meglátták az Isten Tábor táblát, alig akartak hinni a szemüknek. Az első hét gyermekhét volt az átadás után, ami azonban nem ment egyszerűen. Ott voltak majd ötvenen, alsós és felsős gyerekekkel, és a második napon járvány tört ki. Egyre több gyermek hányt. A második napon mindenki a betegeket ápolta, és teljesen kimerült tőle. Estére arról beszéltek a szolgálók, hogy haza kellene menni. Nem megy... Telefonálni kell a szülőknek. Az első tábor tehát így ér véget... Azonban a tábor vezetőjét Isten Lelke arra indította, hogy kitartásra bírjon mindenkit. „Hittel nézzünk szembe ezzel a betegséggel!” – mondta. „Hisszük, hogy Isten a gyülekezetnek adta ezt a tábort, most nem szabad visszafordulnunk! Higgyétek el, hogy Isten birtokba fogja venni ezt a helyet! Lehet ez a betegség egy támadás is...” Ahelyett, hogy feladták volna, leültek éjszaka a táborban szolgálók közösen imádkozni. És másnapról elállt a járvány! Szerdától nem volt hányós gyerek több. Megszűnt a betegség, és lehetett folytatni a hetet. Olyan volt az egész megtapasztalás, mintha

egy szellemi harc folyt volna a tábor birtokbavételéért és az evangéliumi munka megindulásáért! Ezt az első hetet aztán még sok követte. Soha nem volt ilyen járvány ezután! Azóta már vagy ötven gyermek – ifjúsági,

gyülekezeti, hét volt Isten Táborában. Csodálatos volt megtapasztalni, hogy hitték a vezetők, hogy Istennek célja van a táborral, a gyülekezettel, és meg is tapasztalták az erejét és hatalmát!”

Hitből élve tusakodták meg a tábort, és nem engedték haza a gyerekeket. Dicsőség az Úrnak, mert mindig meghallgat minket!

Hegedűs Jánosné

KIÁLLÍTÁSRA, A KÖZÉPKERTI GYÜLEKEZETNEK

Édesanyám, özv. Gellén Imréné, sokat fordított arra, hogy a nagy gonddal őrizgetett, fontosnak vélt dokumentumokat megőrizze.

Több napos keresgélés után megtaláltam, amit kerestem. Ima meghallgatás volt ez. Azt tudtam, hogy Máté Kálmán bácsi vette meg az ingatlant a Középkertnek, 250 pengőért. Úgy gondolom, 85 éves körül lehet már ez a gyülekezeti ház. 1995-96 körül volt ott újra egy alakítás, festés. Párnákat is akkor kaptak a székek. A színe kiválasztásánál még engem is felkértek.

Arra emlékszem, hogy amikor fiatalok voltunk nagyon szeretünk oda járni, szolgálni. Egy másik képen ez

látható. Nagy csapatban mentünk le, és ott a kis egyszerű, néniktől-bácsiktól viszonzásul kedvességet, testvéri szeretet kaptunk. Ma is jó rá gondolni.

A nagynéném, Tarnai Lászlóné, volt sokáig, aki harangozott. Elmondta, míg hívtak a harangok, ő imádkozott: „Mindenkinek jöjjön, aki szomjazza az Isten Igéjét!”. Férje, Laci bácsi, Nagy Feri bácsi idejében pénztáros volt.

Nagy barátnője volt Margitka néni Horváth Gézőné. Nagy családja volt, sok gyerekkel. Amikor imádkozott, így fejezte be: „Atyám, népes családomat áldd meg!”. Mindig meghatott engem kettőjük buzgósága.

Később, mikor már Édesanyám

elgyengült, ő is szeretett menni, úrvacsorázni, többször is odavittük őt.

Most, hogy Kathi Évike öröksége nagy részét odaszánta, hogy ott új burkolat felújítás legyen, könnyű szökök a szemembe...

Az Isten jó hozzánk! Az ő édesanyját is igen-igen szerette. Túlcsondult szeretet volt a szívében. Beteglátogatásban is jeleskedett.

Záró soraimhoz álljon itt egy idézet Simon András könyvéből:

„A Szeretet: Kiválaszt, megszólít, megtart, és elenged, de soha nem sajátít ki, legfeljebb örömmel elfogadja, ha önként csak neki ajándékozod magad.”

Hegedűs Jánosné

MISSZIÓS SZERVEZETEK

LEPRAMISSZIÓ-MAGYARORSZÁG

Történetünk:

Éppen 100 évvel Wellesley Bailey indítatását követően kapott elhívást Magyarországon az akkor már 72 éves Dobos Károly ny. református lelkész (1902-2004) a távoli földrészekben élő leprabetegek iránti könyörületességre. Fiatalkori belga barátjának magyarországi látogatása során hallott arról: milyen nagy nyomorúságot jelent továbbra is ez a betegség annak ellenére, hogy már gyógyítható, de a segítség nagyon nehezen jut el az érintettekhez. Ugyancsak Toureille úr bátorította Dobos Károlyt arra, hogy 1974 januárjának

utolsó vasárnapján Magyarországon is tartsa meg az akkor 20. alkalommal meghirdetett „A lepra világnapját”, és emlékezzen meg a sok millió leprabeteg között végzett gyógyító munkáról.

Kik vagyunk?

Magyarországon 1974-ben alapított keresztény jótékonyági szervezet, mely a világ legnyomorultabb leprabetegeinek gyógyítására, életük rendezésére, emberi méltóságuk visszaadására, maguk, családjuk és közösségeik felemelésére törekszik a 148 éves Nemzetközi Lepramisszió kötelékében, Jézus parancsának engedelmeskedve: „... leprásokat tisztítsatok!” (Máté evangéliuma 10. rész 8. vers)

Büszkeségünk, hogy 2002 óta a világ legnagyobb lepraszervezetének, az 1874-ben alapított, jelenleg 33 tagországból álló Nemzetközi Lep-

ramisszió (The Leprosy Mission International, www.leprosymission.org) tagszervezete vagyunk, Kelet-Európából mindeddig egyetlenként!

Hitvallásunk

Bizonyosak vagyunk abban, hogy az emberiség fájdalmainak megoldásához a magunk eszközeivel nekünk magyaroknak is hozzá kell járulnunk. Kalkuttai Teréz anya, a szegények nagy jótévedője mondotta: „Ha fájlad, hogy nem tudsz segíteni az egész világ nyomorúságán, segíts egyetlen emberen!” Meg vagyunk győződve arról, hogy nekünk erőseknek feladatunk, hogy a gyengéket szárnyaink alá vegyük, mindenki a maga „egyetlen” emberét! A segítség és áldozathozatal által nem szegényebbek leszünk, hanem sokkal gazdagabbak! Adni öröm, jót tenni jó! Nem hivatkozhatunk arra, hogy „mindenki-

nek megvan a maga baja”, mert a mieink nem mérhetőek azokéhoz, akik embertelen nyomorban, teljesen kiszolgáltatottan, családjuk-és környezetük által megvetetten és kirekesztetten, emberi jogaitól megfosztottan, minden segítség és jogvédelem nélkül tengődnek.

ŐK a legnyomorultabbak. Leprások. Nem tehetnek róla.

MI azonban sokat tehetünk értük! Emberéletek változnak meg segítségünk által!

Jövőképünk

Szeretnénk, hogy a leprabetegek meggyógyuljanak, és boldog életet élhessenek.

Szeretnénk, hogy egyetlen embertársunkról se hangozzék el a diagnózis: „leprás”.

Szeretnénk, hogy a leprabetegség

végleg eltűnjön az emberiség történetéből.

Szeretnénk, hogy a betegséget kiváltó mélyes szegénység (mely számunkra elképzelhetetlen), nyomor, alultápláltság, higiéné hiánya, tudatlanság múltjék el a Földről.

Szeretnénk mindennek megvalósításában aktívan részt venni.

Szeretnénk a leprabetegség következményeitől is (megbélyegzés, kivetettség, ellehetetlenülés, magány, jogfosztottság, írástudatlanság, képzetlenség) megmenteni szenvedő embertársainkat.

Szeretnénk minél több magyar emberrel, sőt a következő nemzedékekkel is megismertetni a jótékonykodás örömét, és ezáltal gazdagítani az életüket, gondolkodásmódjukat.

Mindennek megvalósításához adományokat gyűjtünk jólelkű egyének-

től és közösségektől.

Minden adomány segít, és azt hálással fogadjuk.

A Nemzetközi Lepramisszió magyarországi tagszervezeteként teljes felelősséggel garantáljuk, hogy minden adomány célhoz ér, mivel azt kizárólag a Nemzetközi Lepramisszió zárt rendszerén belül, saját intézményeinkben, és a legkörültekintőbben, legmegbízhatóbb módon használják fel.

Kapcsolattartó:

Riskóné Fazekas Márta igazgató,

református lelkész

E-mail: info@lepramisszio.hu

Tel.: +36 (30) 638 4736

szerkesztő

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)

IFJÚSÁGI SZILVESZTER

Szerintem már mondhatjuk, hogy a gyülekezetünkben szokássá vált, hogy az ifjúság tart egy előszilveszteri ottalvós összejevetelt. Idén sem volt másképp, 2023. december 29-én gyűltünk össze az ifiteremben. Igei alkalommal kezdtünk, elcsendesedhettünk, végig gondolva, hogy Isten megtartó kegyelme a 2023-as éven is végig kísért minket. Személyes megtapasztalásokat oszthattunk meg egymással, építve ezáltal közösségünket, hitbeli meggyőződésünket. Jó volt hallani, hogy Isten milyen sok nehézségen, örömben ott volt mellettünk. Imaközösségben Isten elé vihettük hálaadásunkat, áldáskérésünket a következő esztendőre. Az áhítat után kötetlen beszélgetések és társasjátékozás következett. Jó hangulatban, szeretetközösségben érkeztünk el az éjfélnél,

amikor az elmaradhatatlan kölyök pezsgővel koccintottunk, köszöntve egymást az “újévben”. Hálás vagyok Istennek, hogy 2023-ban megtartotta gyülekezetünkben ezt a csoportot, és kívánom, hogy 2024 végén is úgy

tudjuk zárni az évet, hogy elmondhassuk egymásnak, milyen nagy dolgokat tett az Úr.

Magi Luca

REFISZ TÉLI TALI

2024 februárjában eljutottam egy református hétvégi alkalomra, amit REFISZ-nek (Református Fiatalok Szövetsége) hív-

tak, amely Miskolcon volt. Ez az alkalom február 02-04-ig tartott.

Már nem az első alkalom volt ott, viszont mindig felejthetetlen élmé-

nyekkel jövök haza és sosem tudom megunni, hogy ne menjek el valamilyen programjára. Mint ahogy eddig is, úgy most is meg tudtam ismerked-

ni új emberekkel újra és újra. Ezen az alkalmon, olyan szinten lehetséges baráti kapcsolatokat kialakítani, hogy akár örökké tartó barátság is összejöhet belőle. Mindig jó programok szoktak lenni, amiken örömmel veszek részt. Kedvenceim elsősorban a kiscsoportos beszélgetés és az áhítat. Mégpedig azért, mert nemcsak a napi igét mondják el, hanem személyes tapasztalatokra is építenek, hogy érthetőbb legyen az egész téma, amit a kiscsoportos beszélgetéseken fejtünk ki bővebben. Nagy kedvencem még a programok közül a szabadprogram. Ez az a program, amikor egy kis ideig azt csinálunk, amit szeretnénk. Én és az ifisek ezt az időt arra használtuk ki, hogy felmentünk a kilátóba, ahol nagyon szép volt a kilátás, majd kimentünk a városba szétnézni és beültünk egy kávézóba, ahol játszottunk, beszélgettünk.

Számomra, ahogy eddig is, egy felejthetetlen élmény volt ez a hétvége és sok fiatalnak ajánlom kikapcsolódásként és lelki feltöltődésként.

lódásként és lelki feltöltődésként.

Simon Dóra

BODASZÓLŐI ESEMÉNYEK

ÁLDÁS, BÉKESSÉG! KEDVES TESTVÉREK!

Bodaszólón igazi megújulást hozott az új év és a kezdődő tavasz!

A karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódóan rendeztünk három főzést a településen élő rászoruló, idős és beteg emberek részére. Három héten keresztül, összesen több, mint 300 adag ételt készítettünk el és juttattuk el felebarátainknak. A szeretetszolgálat megélésében nagyon fontos, hogy kimerjünk lépni a saját közegünkől, megtegyük az első lépést a másik felé.

A Gyülekezet életében nagy öröm, hogy megérkezett közénk a Veres há-

zaspár, Ilona és Csaba, és elkezdték missziói munkájukat. A gyülekezet-építés folyamatában elengedhetetlenül fontos, hogy a közösséget a mindennapokban is megéljük, és nem csak a felszínen mutatkozzon meg az összetartozás. Ilyenformán is, nagy előrelépés, hogy általuk folyamatos jelenléttel van jelen a református egyház a településen élők között. Hordozzuk imádságban életüket és szolgálatukat.

Böjtben, a gyülekezet közösségében együtt készülünk a feltámadás ünnepére. A bibliaórákon való közös igetanulmányozás, a női kör alkalmai, a

virágvasárnapi gyerekfoglalkozások együtt vezetnek és készítenek az Istennel való kapcsolatunk megerősítésre, a jelenlétében való ünneplésre.

Megerősítő, Isten kegyelmének megtapasztalása, ami nem pusztán abban mutatkozik meg, hogy alkalmaink a reménységeink szerint alakulnak, hanem abban, ahogyan új emberek is csatlakoznak a gyülekezet közösségéhez. Talán ennél is nagyobb jelentőségű, hogy mindez nem csak a felszínen történik, hanem a közösség megélésében válik valódivá.

Lovász Márton

EGYHÁZTÖRTÉNET

„ÉSZAK OROSZLÁNJA”

II. Gusztáv Adolf svéd király élete és uralkodása

A történelem folyamán mindig voltak vezetők, akik fontosnak tartották az Evangélium ügyét. Nem feltétlenül szavakkal, hanem olykor tettekkel mutatták meg hitbeli elköteleződésüket. Ehhez felhasználták Istentől kapott tehetségüket, és olykor a felelősséggel járó hatalmukat, katonai erejüket.

II. Gusztáv Adolf 1594. december 9-én született Stockholmban. IX. Károly és Holsteini Krisztina elsőszülött fiaként, a dinasztiaalapító Vasa Gusztáv unokájaként.

Az ifjú herceg nevelésére sok gondot fordítottak. Édesapja már korán bevezette a birodalmi tanács és a hadi tanács rejtelméibe. 1611-ben, alig 17 évesen követi apját a trónon. A Riksdag (Nemzetgyűlés), bizonyos alkotmányos engedményekért engedik át a fiatal uralkodónak a teljes kormányzást. Komoly megpróbáltatások vártak az ifjú uralkodóra. Apjától egy zilált kül- és belpolitikájú országot örökölt.

Unokabátyjával, Zsigmonddal (aki III. Zsigmond néven lengyel és svéd király is volt), már IX. Károlynak is voltak összetűzései, amik átöröklődtek a fiára. Ez a helyzet Svédország és Lengyelország közötti 60 éves konfliktushoz vezetett. Még 1613-ben békét kötött a dánokkal (knåredi béke). Ennek értelmében átadta Svédország egyetlen északi-tengeri kikötőjét, Ålvsborgot kártalanításul. Azonban a háborús jóvátétel megfizetését ez sem tudta fedezni. Kénytelen volt Hollandiától kölcsönt felvenni. A dánokkal való béke hosszú időre szálka maradt a király szemében. Tekintetét azonban Lengyelország felé vetette, hiszen egy onnan jövő támadás bármikor várható volt.

Még apja uralkodásának idején történt, hogy a svédek beleszóltak Oroszország belügyeibe. A Rurik-dinasztia kihalásával megüresedett a cári trón, és belső viszályok indultak el az orosz udvarban. Gusztáv Adolf

ezt kihasználva kiszorította az oroszokat a balti térségből így Oroszország felemelkedése I. (Nagy) Péter uralkodásáig várható magára.

Uralkodása idején elmondható volt, hogy jó kapcsolatot ápolt a főnemességgel és a kancellárral, Axel Oxenstiernnal. Ebben az időben a svéd nemesség az ország érdekét tartotta a legfontosabbnak, így elérkezetté vált az idő arra, hogy reformintézkedések történjenek a birodalomban.

Első intézkedéséként 1614-ben megalapítja a Legfelsőbb Bíróságot. 1618-ra a kancellária és kincstár már állandó adminisztratív testületekké válnak. Uralkodása vége felé megalapítja a Haditengerészetet és a Hadihivatalt. Ezeket a hivatalokat a főnemesség tagjai viselték. Erős központi hatalmat sikerült kiépítenie, amiben nem kis szerepe volt éleslátásának, és megnyerő szónoki képességeinek.

1620 körül megalapította a Gymnasia-t, ami a svéd középiskola oktatás zászlóshajója lesz. Bőkezű adományokkal támogatta az Uppsalai Egyetemet, és megalapítja a Tartui Egyetemet. Uralkodása idején Stockholm igazi, pezsgő fővárossá válik. Gazdaságpolitikájának fontos része volt, hogy engedélyezte a bevándorlást, többek között ekkor érkezik az országba a holland Louis de Geer, aki a svéd fegyveripar megalapítója lesz, de érkeznek még mesterek Belgiumból, Angliából, Németországból is, akik felvirágoztatják a svéd gazdaságot.

1621-ben feleségül veszi Brandenburgi Mária Eleonórát, ezzel beházasodik Európa egyik legnagyobb protestáns családjába. 1621-ben kihasználva, hogy a török megtámadta Lengyelországot, háborút indít III. Zsigmond ellen, és elfoglalja Rigát. Igyekszik kieszközölni, hogy unokabátyja lemondjon a svéd trónról. Már ekkor értesül a Habsburgok rekatolizációs tevékenységéről, aminek egyik eszközei a híres hadvezé-

rek Johann t'Serclaes Tilly és Albrecht von Wallenstein voltak. Tudta, hogyha Zsigmond (aki katolikus volt) visszaszerzné a svéd trónt ott is megindulna a katolikus restauráció, ezt pedig nem akarta megengedni.

Németország egyre inkább elgyengült a háborúban. Viszont Gusztáv Adolfban egy lehetséges szabadítót láttak. 1628-ban IV. Keresztély dán király vereséget szenvedett Tillytől. Ez arra ösztönözte a svéd királyt, hogy beavatkozzon. A dánokkal összefogva megakadályozták, hogy Wallenstein elfoglalja a pomerániai Stralsundot. 1629-ben az altmarki fegyverszünet megoldotta a lengyel háborút, így a király teljesen Németországra tudott koncentrálni. 1630-ban a svéd csapatok partra szálltak Peenemündénél, ezzel belépett a harminc éves háborúba. Célja egyszerű volt: védelmezni a protestantizmust.

A német fejedelmek azonban nem örültek a svéd beavatkozásnak. Brandenburgi György Vilmos (aki Gusztáv Adolf sógora is volt), nem kívánt szövetkezni. Konokságának ára az volt, hogy Magdeburgot Tilly seregei elfoglalták és kifosztották.

I. János György szász választófejedeleme formálisan szövetkezett a svédekkel. 1631-ben Breitenfeldnél szétzúzták Tilly seregeit. Gusztáv Adolf győzelmet győzelemre halmozott, karácsonyra már Mainzban telepedett le. Az év végére Németország északi és középső része már az ő uralma alatt állt. Úgy vélte, hogy a protestáns német fejedelmeknek el kell jutni addig, hogy képesek legyenek a saját érdekeiket védeni. Mivel azonban ismerte kicsinyességüket és önzésüket tudta, hogy egy lehetséges szövetség csak az ő katonai erejével és irányításával jöhet létre, ezért szorgalmazta a Corpus Evangelicorum (Protestáns Szövetség) létrehozását. Mivel azonban nem kapott kellő támogatást a fejedelmek részéről (a két legnagyobb protestáns tartomány Brandenburg

és Szászország nem csatlakozott a szövetséghez), a meghódított területeken svéd mintájú államszervezetet vezetett be, tábournokainak német földeket adományozott.

1632-ben megkezdte Bajorország elfoglalását. Tervbe volt véve, hogy 1633-ra már Bécs ellen tud vonulni, ez azonban soha nem valósult meg. A szászországi Lüztezznél 1632. november 6-n megütközött Wallenstein seregivel. A fényes győzelmet azonban mégis a gyász árnyékolta be. II. Gusztáv Adolf, „Észak oroszánja” elszakadt az embereitől és közelharcban megölték. Testét fekete lobogós hajók szállították vissza Stockholmba, ahol az egész nép meggyászolta. A svéd királyok ősi temetkezési helyére, a Riddarholmskyrkanba (Iova-

gok temploma) helyezték örök nyugalomra.

II. Gusztáv Adolf határozott jellemű és ellentmondást nem ismerő uralkodó volt. Ugyanakkor a protestánsok ügyét is szívén viselte, és az Evangélium igazsága mellett nem csak szavakkal, hanem tettekkel is kiállt. Mély, biblikus gondolkodását jól jelzi kedves lelki éneke, ami a mi énekeskönyvünkben (RÉ21 589. Dicséret) is helyet kapott:

„Ne csüggedj el, kicsiny sereg,
Ha rád zúdul vad ellened,
Hogy végképp összetörjön;
Bár elpusztításodra tör,
Gond, kételkedés mit gyötör?
Nem lesz ez így örökkön!
Bízzál: ügyed az Istené,

Népét ő el nem ejtené:
Ő áll majd bosszút érted;
Ő állít Gedeont melléd,
Általa harcodban megvéd,
Szent igéjét és téged.
Él az Úr, áll ígérete:
Ördög s világ minden csele
Magszégnyenül mirajtunk!
Vélünk az Úr, mi övele,
Végtelen az ő ereje:
Győzelmet kell aratnunk.
Krisztusunk, segélj, el ne hagyj,
Pártfogónk végig te maradj:
Oltalmaz neved által,
Hogy mint hű nyájad teneked
Zenghessünk dicséreteket
Víg, boldog hál'adással!”

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

NYÍLT NAP A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

Közösségünk apraja-nagyja örvendező szívvel várta 2024. február 23-át, intézményünk nyílt napját. Az alkalomra közel 20 család érkezett kisgyermekkel vagy éppen egyedül, de érdeklődve és nyitottan arra, hogy bepillantást nyerhessenek óvodánk életébe, az itt dolgozó felnőttek és az ide járó gyermekek mindennapjaiba. Nagyon vártuk már mi is a találkozást, hiszen az első alkalom mindig meghatározó, az első benyomás mindenki számára fontos. Az esemény előtt napokkal elkezdtük a készülődést, a gyerekek is izgatottan várták a vendégeket.

Az intézmény aulájában óriás homokozót, a tornateremben pedig mozgásos játszótér alakítottunk ki a kis látogatók számára. A leendő kis óvodások érdeklődve kapcsolódtak be az építkezésbe, verselésbe, mesélésbe, a babaszobai játékba és a különböző kézműves tevékenységekbe. A nagy óvodások türelmesen vezették körbe a kis vendégeket csoportjaikba, mutatták meg kedvenc játékaikat és vonták be őket a közös mókába.

A játék mellett igyekeztünk a felmerülő kérdéseket megválaszolni

és minden csoportban biztosítottuk a lehetőséget az áhítatokba való bekapcsolódásra. A szülők egy része maga is gyakorolja hitét, de voltak, akik még nem vettek részt közös elcsendesedésen, imaközösségen. Hála és dicsőség az Úrnak, hogy erre is lehetőség volt és közösen imádkozhattunk a családokért, gyermekekért, betegekért, hálát adhattunk a közös játék örömeért, testvérekért, barátokért.

Imádságos szívvel gondolunk a bennünket választó 28 családra és szándékukra, hogy gyermeküknek a Jó Pásztor Református Óvodát és a Halacska csoportot választották. Isten áldja és vezesse őket továbbra is!

Testvéri szeretettel:

Dobóné Tanczig Anita igazgató

„TAVASZ VAN ÍME, HATALMAS IGE ZUHOG A SZÍVRE: FELTÁMADOTT!” BÁZISINTÉZMÉNYI SZAKMAI NAP A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

Óvodánk 2020 szeptemberétől a Református Pedagógiai Intézet bázisintézménye. Az együttműködés célja, hogy országos szintű horizontális tanulási lehetőséget biztosítsunk a református óvodák részére jó gyakorlatok bemutatásával, szakmai előadások, szakmai műhelyek szervezésével.

Az idei nevelési évben *Jézus csodái* címmel március 5-én került sor óvodánkban bázisintézményi programunkra, a korábbiaktól eltérően nem online, hanem jelenléti formában. 30 fő pedagógus kollégát vártunk eredetileg a rendezvényre, de egy adminisztrációs hiba miatt, később került lezárásra a jelentkezési űrlap, sokkal többen regisztráltak, ezen kívül, több intézményből jelezték a vezetők, hogy szeretnének csatlakozni és részt venni az eseményen. A végleges létszám így az előadókkal és a vendégekkel együtt 90 fő felett volt. A szakmai nap átszervezésére nem sok idő állt rendelkezésünkre, egy bő hét alatt kellett a helyszíneket és a kapcsolódó feladatokat átrendezni. Hálásan köszönjük a fenntartó gyülekezet elnökségének a segítségét, hogy használhattuk a gyülekezeti termet, Szücs Gábor presbiter testvérünknek a technikai segítséget és külön köszönet illeti az óvoda munkatársi közösségét a rugalmasságáért, elhivatottságáért. Mindenki a magterületén lelkiismeretesen végezte a feladatát, az Úr pedig megáldotta munkálkodásunkat, mert nagy megelégedéssel és sikeresen zárhattuk le a délelőttöt.

Az alkalmat a vezetői köszöntő után Rác Gábor tiszteletes úr igei szolgálatával nyitotta meg, majd a nagyszámú vendégsereg az óvodai csoportszobákban tekinthette meg a bemutatókat.

Szakmai napunkon Jézus csodáit dolgozták fel a kollégák különböző korosztályok részére, különböző módszerekkel és kapcsolódó tevékenységekkel.

- ❖ **Halaeska csoport (nagy csoport):** A csodálatos halfogás bibliai történet bemutatása bábokkal, feldolgozása kapcsolódó tevékenységekkel, Baloghné Tóth Beatrix, Tönkö Mónika óvodapedagógusok és Szabó Julianna pedagógiai munkát segítő munkatárs közreműködésével.
- ❖ **Csillag csoport (nagy-középső csoport):** Az 5000 ember megvendéglése bibliai történet bemutatása képekkel illusztrálva, feldolgozása kapcsolódó tevékenységekkel Borsiné Nagy Magdolna, Gajdánné Tóth Éva óvodapedagógusok és Sipos Ferencné pedagógiai munkát segítő munkatárs közreműködésével.
- ❖ **Csengettyű csoport (kis-középső csoport):** A kapernaumi királyi tisztviselő gyermekének

meggyógyítása–bibliai történet bemutatása bábokkal, feldolgozása kapcsolódó tevékenységekkel, Nagy Dóra, Takács Péterné óvodapedagógusok és Szabóné Mészáros Anikó pedagógiai munkát segítő munkatárs közreműködésével.

- ❖ **Szivárvány csoport (kis csoport):** „Jézus szeret engem” – áhítat Dobó Tímea, Fülöp-Pipó Mariann óvodapedagógusok, Kövérné Erdős Éva, Gajdán Attiláné pedagógiai munkát segítő munkatársak közreműködésével.
- ❖ **Báránka csoport (kis csoport):** „Mindenért hálát adjatok.” – Hangszeres, énekes áhítat Osváthné Katona Zita mesterpedagógus-óvodapedagógus, Molnár Tamara Csilla óvodapedagógus, Szabadi Antalné, Véber Istvánné pedagógiai munkát segítő munkatársak közreműködésével.

A bemutatók után Pluhár Gáborné Szücs Enikő református lelkész, vallástanár a Református Pedagógiai Intézet katechetikai szakértője

Jézus csodái címmel kapcsolódott a látottakhoz és egészítette ki teológiai és valláspedagógiai szempontokat figyelembe véve a jó gyakorlatokat. Az előadás részletesen és érthetően gyarapította a gyakorlatban alkalmazható elméleti ismereteinket. A szakmai nap zárásaként Karácsonyi-Kis Lászlóné Ibolya néni nyugalmazott főiskolai tanár mozgatta meg a résztvevőket. Közösen sajtáthattunk el a Vígán énekelj az Úrnak című keresztyén gyermekénekes könyvből több aranymondás éneket, gyakorolhattuk a hangszeres kíséretet, majd zá-

rásként egy húsvéti énekkel búcsúztunk egymástól. A Berkesi Sándor tanár úr által megzenésített Füle Lajos vers mindannyiunkat a Feltámadás ünnepre készítette, a közös éneklés megérintett minden résztvevőt.

„Tavasza van íme, hatalmas Ige zuhog a szívre: Feltámadott!”

A szeretetteljes testvéri légkör és a derűs hangulat jellemezte az egész délelőttöt. Az elégedettség kérdőívek alapján a kollégák szakmailag építőnek, tartalmasnak, a gyakorlatban jól hasznosíthatónak ítélték meg

a rendezvényt.

Hálás szívvel köszönöm nemcsak Pluhár Gáborné Enikő és Karácsonyi-Kis Lászlóné Ibolya néni építő előadását, szakmai segítségnyújtását, hanem munkatársaim áldozatos munkáját és a lelkipásztoraink, gyülekezeti tagjaink együttműködő segítségét! Isten áldja meg gazdagon mindannyiuk életét! Soli Deo gloria!

Áldáskívánással:

Dobóné Tanczig Anita igazgató

VÁROSI MESEMONDÓ VERSENY

2024. március 1-én került megrendezésre a Bethlen Gábor Általános Iskola hagyományos mesemondó versenye nagycsoportos óvodások számára. A Jó Pásztor Református Óvodából négy kislány

vállalta, hogy részt vesz ezen az alkalmon. A meséket a gyerekek és az óvónők közösen választották ki, csupán annyi feltételnek kellett megfelelni, hogy magyar népmese legyen az előadott mese. Idén 10 óvodás jelentkezett a versenyre, akik közül egy betegség miatt nem tudott jelen lenni. A versenyzők nagy izgalommal készültek a megmérettetésre, a mesék előadása emlékezetes pillanatokat jelentett valamennyi hallgatóság számára. A mesemondás után kézműves tevékenységek és frissítő falatok várták a kicsiket. A zsűri számára komoly fejtörést okozott a versenyzők rangsorolása, a sok tehetséges mesemondó között. Óvodásaink szép sikereket értek el: I.helyezett lett - Gajdán Nóra Halacska csoport, II. helyezett lett - Szűcs Lara Csillag csoport, III. helyezett lett - Jónizs Jázmin Krisztina Halacska csoport, különdíjban részesült Mányák-Cseh Flóra Csillag csoport. Sok szeretettel gratulálunk a mesemondóknak és további sok

sikert kívánunk nekik! Hálás szívvel köszönjük a szülők és a felkészítő óvodapedagógusok munkáját.

*Gajdáné Tóth Éva
óvodapedagógus*

KÖVESS ENGEM!

Nagy öröm volt számunkra, hogy március elején látogatást tehattünk a nyírbátori Báthory Anna Református Iskola és Óvodába, ahol a „Kövess engem!” program eredményhirdetésén vehettünk részt. A beadott pályamunka Mózes születésének történetét mutatja be bábos feldolgozásban. A halacska csoportból hat kisgyermek gyakorolta a bibliai történetet, a bábok mozgatását a csoportos együttműködést. Minden alkalommal, Isten áldását érezhettük magunkon, hiszen napról- napra jobban sikerült teljesíteni a kitűzött célokat, főleg úgy, hogy betegségekkel teli idő-

szakban történt a felkészülés. Az eredményhirdetés során sok óvoda képviseltette magát a különböző történetfeldolgozásokkal, amelyben egyéni előadások, csoportos dramatizálások jelentek meg, de a mi esetünkben egyedülálló volt a történet bábokkal való bemutatása. A zsűrizésben pedagógusok vettek részt, akik nagyon dicsérték a jelen lévő gyerekeket. Istennek legyen hála érte! Oklevéllel és társas játékkal jutalmazták bennünket, ez utóbbival szeretettel játszanak a gyerekek.

*Baloghné Tóth Beatrix
óvodapedagógus*

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

ÉLETÚTINTERJÚ

*Beszélgetés Balogh Gábornéval,
a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ
idősek nappali ellátásának ellátottjával.*

ményben született, 1945. januárjában, itt töltötte gyermekkorát és él azóta is. Népes családba született, édesapja tanult ember volt, aki kezdetben a Városházán, majd a Városgazdálkodásnál dolgozott. Erzsike

néniék heten voltak testvérek, ő az ötödik volt a születési sorban. Mások elbeszéléseiből tudja, hogy öt hónapos lehetett, amikor a négy idősebb testvére kórházba került torokgyíkkal. A testvérei nagy küzdelmek és

Balogh Gáborné Erzsike néniével a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ idősek nappali ellátásában (Klub) találkoztam. Beszédese, aktív, jó humorú, jó kedélyű embernek ismertem meg. Vele történt beszélgetésünk rövid összefoglalóját olvashatják.

Balogh Gáborné Hajdúböször-

szenvedések árán élték túl a betegséget, édesanyjuk megtett mindent, hogy segítsen nekik.

Bár Erzsike néni nem vallásos családban nevelkedett, ennek ellenére lekonfirmált. Fiatalon munkába állt, huszonnyolc évig volt a Béke TSZ. munkatársa. Negyvenhét évig élt kiegyensúlyozott házasságban férjével, akivel 1963-ban kötötték össze életüket, és aminek gyümölcseként három gyermek, nyolc unoka, és nyolc dédunoka született. Éppen most van úton a kilencedik – meséli csillogó szemekkel. Nagyon büszke az unokáira, ügyes, tehetséges gyermekek. Természetes, hogy Erzsike nénihez

legközelebb három gyermeke áll: Gabi, Böbe és Ágika. Nagyon gondoskodó, odaadó mindegyikük.

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ idősek napi ellátásáról a hűgától, Marika nénitől értesült, aki akkor már Klubtag volt. Erzsike néni rendszeresen látogatta a Klubban a hűgát és végül úgy döntött, ő is szeretne tagja lenni a közösségnek. Nagyon szeret bejárni. Amióta a közösség része, azóta gyakorolja a vallását is, nagyon szeret részt venni a közösségi programokon pl. „kórusosdis alkalom”, ahol egyházi jellegű énekeket énekelnek, vagy a tornákon, kirándulásokon, de

szívesen besegít a kézműveskedések során is. Nagyon szereti a közösséget. Szabadidejében legszívesebben kertészkedni szokott, van is otthon két kedvenc fája, amik gondozására különösen gondot szokott viselni.

Utolsó kérdésemre, hogy „miért vágyott a Klubba”, Erzsike néni azt válaszolta: mivel a középkerthben nőtt fel, a szíve visszahúzta ide.

az interjút készítette:
Ludmann Barbara
egyetemi hallgató

gyakorlatvezető tanár:
Bertalan-Gellén Viktória

ÉLETÚTINTERJÚ

Beszélgetés Dombi Benjáminnével,
a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ idősothoni lakójával.

„Én hiszem azt, hogy mindig is az Úr rendezte és vezeti az életemet,
amiért végtelenül hálás vagyok”. (Iluska néni)

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ idősek otthonának lakója, Dombi Benjáminné, aki nem rég töltötte be a 90. életévét.

Dombi Benjáminné, mindenki Iluska nénije, 1934-ben született, a Hajdú-Bihar vármegyében található községben, Újlétán.

Szerető, gondoskodó családban nőtt fel, ahol szülei a szeretetre, az összetartozásra és az Istenben való hitre nevelték. Ennek is köszönheti azt, hogy egyetlen testvérével, Ká-

rollyal, akit már sajnos elveszített, nagyon szoros kapcsolatban álltak.

Elmondása szerint mindig is gyakorolta és mai napig gyakorolja vallását. A református gyülekezet tagja és szívének minden szeretetével dicséri és magasztalja az Urat. A nehéz és fájdalmas időkben, amikor reménytelennek és kilátástalannak tűnik egy-egy élethelyzet, mindig eszébe jut egy kérdés, amit a lánya tett fel neki egyszer a kórház udvarán állva: „Hol van a hited?”

Iluska néni, bár Újlétán született, később azonban Debrecenbe, majd 2021-ben Hajdúböszörménybe költözött, azóta pedig ennek a városnak a lakója.

1955-ben feleségül ment Dombi Benjáminhoz, akivel aztán 60 évig éltek kiegyensúlyozott házasságban. Házasságukból két leánygyermek született: Ica és Marika. Sajnos 1998-ban legidősebb lányát, Icát, 42 éves korában elveszítette szívbetegségben. Második gyermekével, Marikával a mai napig szoros kapcsolatot ápol. Isten kegyelméből, három unoka (két lány és egy fiú) és egy hat éves fiú dédunoka aranyozza be a mindennapjait, akikre nagyon büszke és a legfontosabb, legértékesebb ajándékok Iluska néni életében.

Az iskolás évekre szomorú és fájó szívvel emlékezett vissza, mert az időközben kitört háború beárnyékolta az addigi nyugodt, békés mindennapokat.

Munkahelye Debrecenben volt az egykori Háziiipari Szövetkezet kézimunka részlegében, ahol ruhákat szőttek és kötöttek. Mindemellett, a Magyar Vöröskereszt humanitárius szervezet jóvoltából ingyen konyhán is dolgozott.

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központba három éve

került be Iluska néni. Az Intézménnyel saját elhatározásából, testvére közreműködésével vette fel a kapcsolatot. Nagyon jól érzi itt magát és egyáltalán nem bánta meg a döntését. Amilyen foglalkozáson csak tud részt vesz, de legfőképpen rajzolni és festeni szeret, amiből gyönyörű munkák születtek az eddigi három év alatt.

Az Úr kegyelméből, Iluska néni nem rég, februárban töltötte be a 90. életévét, aminek családi ünnep-

séről nagyon szép élmények maradtak meg a szívében. Többek között arra a kérdésemre is választ adott, hogy milyen érzés 90 évesnek lenni. Véleménye szerint minden ugyanolyan, mint azelőtt, ugyan úgy éli a mindennapjait, semmi különleges nincs benne.

A közös kis beszélgetést végeztül, Iluska néni egy olyan dalból vett résszel zárta, amit az édesanyja „hagyott rá örökül”: „*Miért szeret Isten, miért szeret még?*”.

Az Intézmény nevében, szeretettel köszöntjük Iluska nénit, kívánunk egészséget, sok örömet és Istentől áldott boldog éveket!

*az interjút készítette:
Csonma Barbara egyetemi hallgató*

*gyakorlatvezető tanár:
Bertalan-Gellén Viktória*

KIÁLLÍTÁS, SÉTA, SÜTI ÉS NAPSÜTÉS

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

MIÉRT ÚRVACSORÁZZUNK?

1.KORINTUS 11,23-29.

Az úrvacsora jelentőségének alábecsülése, illetve túlbecsülése egyaránt jellemzi a keresztyénség kétezer éves történelmét. Tegyük most egy kísérletet arra, hogy a bibliai alapokból kiindulva, a reformátori látásokat és tanításokat összegezve helyesen határozzuk meg, hogy miért, illetve milyen céllal rendelte Urunk e sákramentum használatát.

Szögezzük le az elején, hogy a sákramentum (a szentség), a keresztség és az úrvacsora, Isten hívő népének adatott jel és pecsét, amely erősíteni hivatott a Jézus Krisztusba vetett hitet, - de soha nem helyettesítette és nem is szülte azt! „**A hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által**” – vallja Pál apostol. (Róm 10,17)

A hívők hite viszont töredékes és időnként ingatag, megerősítésre és megújulásra szorul. Ezért Isten, amikor szövetségre lép velünk, sákramentumokat ad, mint pecsétet, hogy az Ő szövetséges szándékát és változhatatlan hűségét megerősítse számunkra. Nem Neki van szüksége arra, hogy bizonygassa adott szavának komolyságát, hanem nekünk van szükségünk látható jelekre, akik a kimondott szó súlyát időnként félvállról vesszük. Ha a hitünk, vagyis az élő Isten iránti bizalmunk tökéletes lenne, föltételezhetjük, hogy a sákramentumokra nem is lenne szükség. Úgy tűnik, s a reformátorok is ezt vallották, hogy ezek a jelek és pecsétek csak a mi gyengeségünkhöz való alkalmazkodást jelentik Isten részéről. Ez a „csak” viszont ne tévesszen meg bennünket: a sákramentumok valóban céllal adattak, s **el is érik megerősítő céljukat**, ha biblikusán élünk velük.

Valljuk tehát, hogy a sákramentumok nem abszolút szükségesek, de mégis Isten által rendelt események, illetve jelek és pecsétek. Kálvin szerint is az Isten ígéretei elegendőek,

ezért a sákramentumoknak nincs kiegészítő jelentősége az üdvösségünkre nézve. Nem a sákramentumok hiánya, hanem azok megvetése teszi az embert bűnössé Isten előtt. Nélkülük tökéletesen lehet üdvözülni (vö.: jobb oldali lator), de a lebecsülésükért (pl. a bűnbánat nélküli úrvacsora) felelősség terhel minket az Úr színe előtt.

Összefoglalva az eddigieket: **A sákramentumok megpecsételik Isten szövetséges ígéreteit**, erősítik a hívőket a Krisztussal való közösségben, szorosabbá teszik a kapcsolatukat egymással, elkülönítik őket a világtól, s mutatják az angyal- és az embervilág előtt, hogy az újjászületett hívők a megváltó Isten népe, Krisztus teste és a szentek közössége.

Konkrétan **az úrvacsora** a lelki tápláltság sákramentuma, ami emellett meg is jeleníti az evangélium szövegét, **láthatóvá teszi a kereszt titkát**, azaz jelképesen prezentálja Jézus megváltó halálát. Vagyis gyakorlati módon megtapasztalhatóvá teszi a megfeszített Krisztusban való részesülést, a vele való közösséget, különösen azzal, hogy a hívők nemcsak nézik a kített jegyeket, hanem veszik is, azaz élnek is azzal. Jelzi az életet, az erőt, az örömet a lélek számára, amelyet a Krisztussal való egyesülés ad, mert ahogy a kenyér és a bor táplálja és megerősíti az ember testi életét, úgy tartja fenn és üdíti Krisztus a lélek életét. Mindezt – ahogy Kálvin gyakran hangsúlyozza – a Szentlélek által teszi, hiszen Jézus a maga megdicsőült testében az Atya jobbán ül. (Reformátorunkkal együtt kétségesnek tartjuk Megváltónk testi jelenlétének általános megtapasztalhatóságát az univerzumban. „ubiquitás” vö: Zsid 10,12)

Az úrvacsora jelzi és hangsúlyosítja a hívők kötődését, szent, megújított egymáshoz tartozását is.

(Róm 12,5) Mint Krisztus misztikus testének tagjai spirituális közösséget alkotnak egymással azáltal, hogy esznek ugyanabból a kenyérből és isznak ugyanabból a borból. (Ezért kérdéses a külön-külön kiskelyhek használata!)

Mik tehát ennek a sákramentumnak a konkrétan megfogalmazható céljai?

- Megpecsételi az úrvacsorában részesülő számára az **Úr Jézus Krisztus szeretetét**, és biztosítja őt arról, hogy ő személyesen tárgya ennek a mindent felülmúló szeretetnek.
- Viszont nemcsak arról biztosítja az úrvacsora a résztvevő hívőt, hogy a megváltás munkájának minden kegyelme és szeretete az övé, hanem személyesen biztosítja arról is, hogy **Isten szövetségének minden ígérete** és az evangélium minden gazdagsága is az övé.
- S nemcsak megerősíti a hívő résztvevő számára az evangélium ígéreteinek gazdagságát, hanem biztosítja, elpecsételi számára azt is, hogy a **megváltás áldásait itt és most**, a jelenben is birtokolhatja. Mert amilyen biztosan táplál bennünket a kenyér és üdít a bor, olyan biztosan kapja a hívő is – a Szentlélek által – Krisztus testének és vérenek megtartó erejét az örök életre.
- Ugyanakkor az úrvacsora célja a **hitünk megvallása is**. Akármikor veszünk részt az úrvacsorában, megvalljuk a Jézus Krisztusba, mint személyes Megváltónkba vetett hitünket, illetve kifejezésre juttatjuk hódolatunkat Királyunk előtt, s engedelmisséget fogadunk isteni parancsai iránt. Az úrvacsora tehát nemcsak a Krisztus váltság-halálából származó üdv-javakban való teljes és gazdag részesedés a Lélek által, hanem szent elköteleződés is arra nézve, hogy akik ilyen örökség részesei, azok Isten szerint

akarnak élni.

- Az úrvacsorának van egy **eszkatológikus célja is**: ébreszti, illetve ébren tartja a hitet abban, hogy Jézus Krisztus második eljövetele a történelem elkövetkező legnagyobb eseménye lesz. S a hívő tudja, hogy csak annak lesz öröm és hála napja ez a kozmikus esemény, aki szent közösségben élt - pl. a sákramentumok által is - a visszatérő Úrral, aki eljövend ítélni eleve nek és holtakat.

- Az úrvacsora participáció, illetve anticipáció is, azaz **előre átélése annak az örömmel** és hálaadó imádatnak, amely betölti majd az életünket a mennyei valóságban, illetve az újjáteremtett világban. Úrvacsorától eltávolítani csak ujjongva szabad, hiszen a megváltott voltunk előre vetít egy olyan boldog létet, ami minden képzeletünket felülmúlja majd. Ezért szökdécselve és hallelujázva kellene a helyünkre menni a szertartás után...

Az úrvacsora célját, illetve üzenetét érdekesen árnyalja és gazdagítja az evangélikus és a református gyakorlat különbsége. Luther egy árnyalattal nagyobb hangsúlyt a **személyes hit** fontosságára helyezett, míg Kálvin ugyanezt tette a **kegyelemmel**. Ugyanakkor a kialakult úrvacsorai gyakorlatok szépen ellensúlyozzák a tanításbeli hangsúlykülönbségeket.

Az evangélikusok letérdelnek, s nyitott szájjal, tkp. teljesen passzívan, őszintén és alázatosan, rászorulóként fogadják a szent jegyeket, amelyeket a szájukba helyeznek. Ez a mód tökéletes kifejeződése a mindent megelőző, rajtunk kívülálló, általunk meg nem érdemelt és meg nem szerzhető kegyelemnek. A reformátusok odaállnak az Úr asztalához és ki kell, hogy nyújtsák a kezüket a szent jegyekért: Ez a nélkülözhetetlen hit és a felvállalt személyes felelősség szimbolikus jele. Így e két gyakorlat, mint látható Ige, tökéletesen megjeleníti és kiabrázolja az írott Igét: „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által. Isten ajándéka ez, nem cselekedetekért, hogy senki se kérkedjék.” (Ef 2,8-9)

Végül hadd idézzem Kálvin Institutióját, amelyben arra is rávilágít, hogy nem a szent jegyek, hanem az Úr Jézus változott át! Az üzenet: „Ez az én testem” nem a kenyér átalakulásáról beszél, hiszen ott az utolsó vacsorán semmi ilyesmi nem történt Jézus kezében, hanem a saját testének és vérének küldetéséről szolt: a **testem kenyérré és a vérem borrá lesz**, amely „áldozatul esik” annak, aki elfogyasztja. (Ján 6,55) Vagyis önmaga áldozattá válásáról tanít, s nem a szent jegyek szubsztanciájának (lényegének) átváltozásáról!

Kálvin tehát így ír az úrvacsora céljáról:

„A sákramentumnak nem az a munkája, hogy Krisztust előbb az élet kenyérévé tegye, hanem az, hogy miközben emlékezetünkbe idézi, hogy Ő az élet kenyérévé lett, amellyel állandóan táplálkoznunk kell, ennek a kenyérnek ízét és zamatát nyújtva megéreztesse velünk ama kenyér erejét is. A szent vacsora ugyanis arról biztosít, hogy mindaz, amit Krisztus tett vagy szenvedett, az a mi megelevenítésünkre történt, továbbá ez a megelevenítés örökre szól, vég nélkül táplál, erősít és megtart egész életünkön át. ... Szépen fejezi ki ezt Krisztus az alábbi szavakkal: „A kenyér, amelyet én adok, az én testem, amelyet a világ életéért adok.” (Ján 6,51) Ezzel kétségtelenül azt fejezi ki, hogy teste kenyér gyanánt fog szolgálni a szívlelki életének táplálására, mert üdvösségünk megszerzése végett adta azt halálra.” (Inst. 4.17.5)

Az úrvacsora célja tehát, hogy újra és újra megerősítsen a hitünkben: **Jézus teste és vére valóságosan áldozattá lett a mi megmentésünk érdekében!** Ezért egész életünkön át magasztalással, dicsőítéssel és hálaadással tartozunk Neki! „Zengj halleluját az Úrnak...!”

Somogyi László

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

AKI AZ IRODALMAT A CSELEKVÉS MŰVÉSZETÉHEZ RENDELTE

Emlékkönyv jelent meg Székelyhidi Ágoston születésének 90. évfordulójára.

A ki azt hiszi, hogy egy emlékkönyv szerkesztése, megírása egyszerű, na gyot téved. Ha lexikonszerű egy ilyen kötet, akkor túl száraz, és az is problémás, ha az emlékező akár akaratlanul is saját magát egy síkba helyezi azzal, akiről a könyv szól. Az Országhatár két oldalán viszont egy valódi, modern kori krónikáskönyv, mely-

nek célja az emlékezés és az emlékeztetés.

Fontos az emlékezés, főleg mostanában, amikor napról napra rohanunk, és nehezebbé válik csak egyetlen témára összpontosítani. Könnyen felejtünk, és csak a saját, jó esetben a rokonaink problémái érdekelnek. Pedig mindig voltak olyanok, akik a közeli, vagy a távoli múltban a nagy elnyomás idején megpróbálták a

lehetségest, és közösségeket kovácsoltak. Ilyen ember volt Székelyhidi Ágoston, hála Istennek nem egyedül, mert nem csak a Petőfi által megénekelte hamis, de valódi prófétái is voltak/vannak a magyarságnak.

A kötetet lapozva kitűnik, hogy nagyon részletes kutatómunkát végzett az író, Czirmayné Kocsis Róza. Egy nagyon gazdag életművet mutat be a szerző. A gazdagság bizonyítéka,

hogy több mint 3500 munkáról van szó, az egyszerű glosszától kezdve, a színpadi műveken át a nagy esszé-kötetekig. Könnyebbé tett jelentett számára, hogy a '60-as évek óta jó ismeretséget ápolt Székelyhidivel. Mégis, nem sztorizik, hanem krónikásszerűen bemutatja azt az embert, aki nem csak irodalmár volt, hanem irodalomtudománnyal, esztétikával, képzőművészettel foglalkozott, úgy, hogy az országhatár két oldalán, Magyarországon és Partiumban is tevékenykedett.

Meghúzták Trianonban, majd Párizsban a határt, de a haza akkor is egy maradt mind szülei, mind az ő számára.

Erről Csúry István ny. református püspök így ír a Hiteles közlítő fejezetben: „különös erős együttérzéssel volt velünk a Rézeken (Partium) élő magyarokkal. Ennek okát élettörténetéből megismerhettük, azonban igazán csak akkor, amikor önmagáról szelíd érzelmességgel beszélt.” Láng Eszter képzőművész pedig a Bevezetőben kifejti, hogy igazi Székelyhidinek fáj az országcsönkítés, de „tudta, hogy nem visszamutogatni kell évszázadokra, hogy mi volt akkor, mert a múltat visszahozni nem lehet, de előre kell nézni, és az együttélés folyamán – mást nem tehetünk – kölcsönös tiszteletet és bizalmat kell építeni, megismerve egymás értékeit, egyúttal védelmezni saját anyanyelvünket, kultúránkat, tenni annak fennmaradásáért, elismeréséért.”

Székelyhidi Ágoston 1933-ban Medgyesbodzásra született. Apja váradi, anyja máramaroszi családból származik. A családot 1948-ban kiutasították Romániából. Ne-

gyedéves magyar-történelem szakos hallgató volt a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen, amikor kitört a forradalom. 1956. október 23-án ő olvasta fel a 20 pontos követelést. A Forradalmi Bizottságban való részvételéért letartóztatták, bebörtönözték. Így diplomáját csak 1958-ban szerezte meg.

A kötetből megtudjuk, hogy nem véletlenül kezdett el irodalommal foglalkozni. Már gyermekkorában habzsolta a könyveket, rendszeres könyvtárlátogató volt, Debrecenben pedig a legendás irodalomtörténész, Koczogh Ákos lakásán találkozhatott Németh Lászlóval, Veres Péterrel, Szabó Pállal, Remenyik Zsigmonddal. Szabó Pál útmutatása meghatározó volt számára: „jól szolgálni csak jó ügyet lehet, és csak jó eszközökkel szabad.”

Hajdúböszörményben kezdett el tanítani, előbb általános iskolában, majd a helyi gimnáziumban. 1958-tól 1977-ig dolgozott pedagógusként, majd a debreceni Kölcsey Ferenc Művelődési Központ főmunkatársa volt 1984-ig.

A hajdúsági város számára meghatározó volt. Ahogy személye is sokat adott a városnak. Hajdúböszörmény a Hajdúsági Nemzetközi Művészteleppel írta be magát a magyar művészettörténetbe. Ez a telep mindig is összmagyarságban „gondolkodott”. 1968-ban Székelyhidi Ágoston lett a telepvezető. Ő az összmagyarság és a patrióta összművészet szellemiségének jegyében dolgozott. Így költőket, írókat is meghívott a művésztelepre.

1984-től szabadfoglalkozású író. 1987-ben az MDF alapító tagja, 1989-től az Erdélyi Tükör szerkesztője. 1991-93 között az MDF országos

választmányának ügyvivője.

Írásai 1955-től jelentek meg. Az Alföld, a Tiszatáj, az Új Írás, a Forrás, a Kortárs szerkesztőségeiből egyre sűrűbben érkeztek hozzá a kéziratokat kérő levelek. Recenziókat kértek tőle, kritikákat, és szaklektorként is foglalkoztatták.

Ő maga főleg szociográfiai riportokat, írásokat publikált. Ezért is esett rá a választás, hogy az Írószövetség Prózai szakosztályában vitaindító előadást tartson Szociográfikus indítású próza a mai magyar irodalomban” címmel. Az országos jellegű szociográfiai konferenciát Kecskeméten rendezték, ahol szintén a vitaindító előadást tartotta. Később, amikor már lehetett szabadabban átjárni a határon, szinte állandó előadója volt a Partiumi Írótábornak.

Többször kiemelik, hogy világosan beszélt, és lassan véleményformáló irodalmárrá vált. Irodalmi összejöveteleken, vagy kiállítás megnyitókön az vezérelte, hogy a hallgatóságához a kifejezés tisztaságával és tömörségével szóljon.

Színműveit sem szabad elfelejteni. De ne gondoljunk öt felvonásos, hosszú, barokk iskoladramákra, főleg egyfelvonásos, néhány jelenetes, kevés szereplős műveket, amik történelmi alapon nyugszanak, lényegre törőek, moralizálóak.

2006-ban, az 1956-os forradalomra emlékezve írta meg az Emlék-műveket, ezt a monodramát Seregi Zoltán rendezte meg Gyulán, s bemutatták az Esztergomi Várszínházban is.

A temesvári forradalom 20. évfordulójára, 2009 decemberében jelent meg Végítélet című drámája, melyet előbb Debrecenben, majd Nagyvá-

radon is bemutatottak. Székelyhidi inkább lelkiismereti, mint történelmi drámának nevezte színpadi művét. A Végítélet 1989. december 16-án játszódik, és cselekménye egy temesvári kocsmáros, besúgó és kettős ügynök története köré épül fel. A szerző szerint az 1956 utáni kommunista rezsim – politikai értelmezésén túl – az értékrombolás diktatúrájának nevezhető. Az emberi, vallási, nemzeti értékeket a földdel igyekezett egyenlővé tenni. A '89-es temesvári

esemény sorozat az ő értelmezésében az értékmentés forradalma volt.

Székelyhidi Ágoston írásából, leveleiből, valamint a neki írt levelekből is fontos, érdekes válogatást tartalmaz a kötet, de az archív felvételek és képek gyűjteménye is jelentős, mert a felsoroltak által még közelebb kerül hozzánk a 2010-ben az Úrhoz költözött irodalmár, művelődésszervező szellemisége.

Tudjuk, a boldog világ nem valószínű, de tudunk segíteni abban, hogy a jó számára szabad teret teremtünk, és megtörjük a gonoszság varázsát. Erre törekedett Székelyhidi Ágoston is.

Medveczky Attila

(A cikk a fotókkal együtt másodközlés, melyek 2024. február 2-án jelentek meg a Magyar Fórum internetes portálján: <http://www.magyarforum.info>)

MEGKEZDŐDÖTT A TEMPLOMBELSO FELÚJÍTÁS SZAKMAI ELŐKÉSZÍTÉSE

2024. január 5-én kaptam egy levelet miszerint jelölnek Építészeti és vagyongazdálkodási felelősnek.

Rá következő vasárnap, 2024.01.07-én Tiszteletes úr és Főgondnok úr is megkeresett a felkéréssel kapcsolatban. Megtisztelő volt a felkérés, nagy felelősség egy ilyen területnek a felelősének lenni. Főleg úgy, hogy kiderült, hogy egyházi forrást csoportosítanak a Kálvin téri Református templombelső felújítására. Ami nagy öröm számunkra, illetve nagy felelősség, hogy a legtöbbet hozzuk ki a rendelkezésünkre álló forrásból.

Nagy lendülettel láttunk munkához, 2024.01.08-án már elkezdődtek az egyeztetések, ahol ki is derült, hogy 2021-ben készült egy felmérés a templombelső felújítására, ami alapját képezte a munkánknak.

2024.01.13-án templombejárást tartottunk az összehívott csoporttagokkal (Id. Bertalan János, Gyürky

Péter, Szabó Csaba, Szücs Gábor), ahol jelen volt még Somogyi László, Takács Péter és Magi István. A megbeszélésen az alábbi feladatokat javasoltuk megvalósítani a rendelkezésünkre álló forrásból:

- Falvarrás (repedések megszüntetése), belső fal felületek festése,
- erős és gyengeáramú villamos hálózat felújítása, padlófűtés korszerűsítése,
- padok és a fa nyílászárók felújítása és újra flóderezése,
- padlóburkolat felújítása,
- ablakok újra üvegezése,
- a templomtérben elkülönített kisgyermekes helyiség kialakítása (vizesblokkal és pelenkázóval),
- iratterjesztési helyiség kialakítása.

Ami megállapításra került még, hogy a felújítások megkezdése előtt az orgona köré porvédő falazatot szükséges építeni.

Továbbá javaslatokat tettünk a műemléki tervezői, műemléki szakértői, műszaki ellenőr feladatok ellátására.

A fent említett feladatokat a presbitérium 2024.01.13-án tartott rendkívüli gyűlésen egyhangúan elfogadta.

Ezt követően 2024.01.31-én templombejárás történt, melyen részt vett Péter Zoltán műemléki szaktervező, Virányi Zsolt műemléki szakértő, valamint id. Bertalan János, Somogyi László, Takács Péter és jómagam.

A feladatok meghatározása volt a cél, továbbá realizálni a terveink megvalósíthatóságát, melyekhez műemlékvédelmi engedélyek igénylése szükséges.

Az említett engedélyek beszerzése, és a szakértők megbízása folyamatban van jelenleg is.

A kézhez kapott engedélyek által derül majd ki, hogy minden tervünk megvalósulhat-e.

Ezt követően tudjuk majd pontosan elkészíteni az új költségvetést, ami rámutat, hogy mi fér bele a rendelkezésünkre álló keretbe.

Bertalan Péter

KAPCSOLATAINK

Január 21-én, első alkalommal került megrendezésre a szeretetvendégséggel egybekötött tematikus délutáni istentisztelet a gyülekezeti nagyteremben. Az alkalom a Kapcsolataink címet kapta, amely nem véletlen, hisz, a tematikus délutáni istentiszteletek egyik fő célja, hogy kapcsolatunk mind az Úrral, mind egymással mélyüljön.

Az Istentisztelet először Somogyi

László lelkipásztor prédikációjával kezdődött, melyben először az Istennel való kapcsolatról hallhattunk üzenetet.

Istenünk élő Isten, akivel élő kapcsolatban lehetünk, aki nemcsak szent helyeken van jelen, hanem Szentlelke által bennünk él, ha befogadtuk az Úr Jézust. Az Úr sosem hagyja egyedül az övéit, még akkor sem, ha a „pusztába vezet minket”

távol a gyülekezettinktől és másoktól, és ha száműzötteknek érezzük magunkat. Isten menedék az Ő népének, Ő maga az imádság helye, ami által kapcsolatban lehetünk vele. Az idegenben ugyanúgy velünk van, ahogy Jákobbal volt, aki vándorlásában a pusztára földön hált, de mikor felébredt mégis így szólhatott: „Bizonyára az Úr van ezen a helyen.” /1Móz. 28,16/.

Isten maga a szeretet. A szeretet pedig ott nyer értelmet, ahol kapcsolat van, és a szeretet lényege, hogy a másikat helyezi középpontba nem pedig saját magát. Ő önmagában meg tudja élni a szeretetet, mert nincs egyedül: az Atya, a Fiú és a Szentlélek már a világ teremtése előtt szeretetkapcsolatban élt. Az Úr „nemcsak” Teremtőnk, Megváltónk és Éltetőnk, hanem az ő léte és milyensége a kapcsolatainkra nézve is mintául szolgál. Az embert férfinak és nőnek teremtette, így Isten képmása nem az „egyén” lett, hanem a kapcsolatokban élő „mi”.

Az Istentisztelet második részében arról hallhattunk, hogy milyen nagy ajándék, ha egymással közösségben élhetjük meg a hitünket. A gyülekezet, mint Krisztus teste, egymásnak tagja, ahol fontos az egymás szeretete: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást:

ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” /Jn.:13:34-35/, mert... ha szenved az egyik tag, veled együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, veled együtt örül valamennyi. Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.” /1Kor.12:26-27/.

A prédikáció végétől kérdések hangoztak el és a gyülekezeti tagok oszthatták meg egymással gondolataikat a kapcsolatok témában. Volt szó arról, hogy keresztényként mit tehetünk a kapcsolatainkért a családban, gyülekezetben, hogyan legyünk kezdeményezők egy-egy helyzetben. Több biznyságtétel is elhangzott arról, hogy milyen jó azt megélni, amikor ugyanaz a Lélek munkálkodik bennünk és bár nem állunk vala-

kivel „szoros” kapcsolatban, sőt lehet csak először találkoztunk vele, mégis Isten Lelke arra tud indítani bennünket, hogy egy hullámhosszon gondolkozzunk, cselekedjünk.

A „kötött” rész után szeretetvendégség következett. Az idei évtől a gyülekezeti alkalmak szeretetvendégségének teljes szervezését Dobóné Tanczig Anita és Tóthné Kovács Erika presbiterek vállalták, akik nagyon jó hangulatúvá rendezték be a gyülekezeti termet, ahol a gyülekezeti tagok jóvoltából megannyi finomság várta az alkalmon részt vevőket. A bőséges megvendégelés után „hét tele kosár” is maradt, így hazára is jutott a finomabbnál finomabb süteményekből. Az asztalközösség alatt tovább épülhettek a gyülekezeti tagok közötti kapcsolatok.

Csatáriné Szabó Zsuzsanna

BODASZŐLŐI SZOLGÁLAT

Veres Csaba és Ilona január közepén költözött Hajdúböszörménybe, ahol a Tiszántúli Református Egyházkerület meghívására csatlakoztak a Hajdúböszörmény Kálvin téri Gyülekezet gyülekezetalapítási és cigánymisszió szolgálatához. A BODASZŐLŐI szolgálatuk kezdeti időszakában kapcsolatok kiépítésére, a helyi közösség és a munkacsoport megismerésére fordítják figyelmüket.

Ahol az aszfalt véget ér

A missziós munkacsoport imával és közös tervezéssel alakította ki a 2024-re szóló missziós tervet mely külön figyelmet biztosít a közösség

sajátosságaira és kihívásaira törekedve egy olyan gyülekezeti közösség formálására mely mindenkit szeretettel befogad. Az alkalmak a falu központjában egy az Opre Roma Egyesület által bérelt épületben történnek. A családlátogatások során meleg fogadtatásban volt részünk. A tavasz megérkezésével szeretnénk folytatni a kapcsolatok építését egy új női kör indításával, időseknek digitális készségek tanítását szolgáló klub kezdeményezésével és az általános iskolás gyerekek számára iskola utáni foglalkozások beindításával. Februárban kis közösségünk két alkalommal gyűlt össze bibliatanulmányozásra és két vasárnap isten-

tiszteleti alkalomra Lovász Márton lelkipásztorunk vezetésével. A csapat nagy hangsúlyt fektet a periférián élők közötti szolgálatára, ezért februárban három hétvégén alkalmanként több mint 120 személynek főztünk ételt üstben melyet a helyi munkatársakkal közösen kihordtuk a rászoruló családoknak. Az ételkihordás a falu olyan részére is eljutott, "ahol a jó út véget ér" és már az aszfalt is elfogyott!

2004-ben több mint 50 roma családot lakoltattak ki az akkori Debreceni otthonukból. Ezek a családok a Bodaszőlői szőlőskertben találtak menedéket egy olyan falun kívüli területen mely korábban szőlőskert

volt és a korábban csak hétfvégén használt ideiglenes épületek nyújtottak menedéket számukra. Ma pár százan laknak ezen a területen melyet a helyi tanács egyértelműen nem nyilvánít lakóövezetnek (a dülök bejáratánál ezt egy tábla is jelzi), így az ott lakók nem jogosultak az önkormányzat által biztosított szolgáltatásokra mind például aszfalt, közvilágítás, gáz, víz, szemétszállítás és még a posta sem jut el a házakhoz. Ezek a családok sok szempontból el vannak szigetelve és talán jogosan érezhetik azt, hogy megfélemeztek róluk a társadalom és kevés esélyük van a felzárkózásra, sőt még munkavállalásra is kicsi az esélyük. Sokak számára az élet egy nagy küzdelem hiszen nincs elég pénzük az alapvető dolgokra és élelemre.

A Bodaszőlői gyülekezet plántáló munkacsapat egy olyan szolgálatra vállalkozott, mely a nehézségekkel küszködő közösség gondjait és terheit hordozza, ha szükséges gyakorlati

segítséget nyújt mindezt a Krisztusi szeretet lelkületével az evangélium öröm üzenetét hirdelve. Akár szavakkal vagy cselekedetek által szeretnénk megmutatni Isten nagy szeretetét. Az előttünk álló évben szeretnénk válaszolni Jeremiás próféta felszólítására (Jer 29,7), hogy hűséges közbenjárók legyünk "városunkért", hogy szívünkbe zárjuk Bodaszőlő lakóit, hogy imádkozunk és komolyan keressük azok javát, akik ott élnek, ahol a jó út véget ér.

Ima kérések

- Imádkozunk, hogy a Bodaszőlői gyülekezetplántáló munkacsapat Isten kegyelme által nap, mint nap megtapasztalja az Ő megújuló erejét, imádkozunk a jó csapatmunkáért, egymást építő és erős közöségért és egységes látásért.
- Imádkozunk Lovász Márton lelkipásztor testvérünk szolgálatait és a közösségben kialakult új kapcsolatokért és kimondottan azokért,

akik a bibliaórákon illetve istentiszteleteken részt vesznek.

- Imádkozunk, hogy a közösségben sokan vállalják a böjti bibliaolvasó kihívást, amely Márk evangéliumának olvasására buzdít a böjti időszak minden napján. Hisszük, hogy ez majd lehetőséget nyit további mélyebb beszélgetésekre is.
- Imádkozunk a márciusban induló női körért, hogy sokan jöjjenek el és hogy a „Nők a húsvéti történetben” biblia tanulmányozó sorozat valóban kihívást jelentsen számukra.
- Imádkozunk, hogy a Szentlélek munkálkodjon az evangélium ereje által átfórmálva a Bodaszőlői családok szívét és életét. Imádkozunk, hogy Isten készítse elő az evangélium befogadására mindazoknak a szívét, akik ennek az új gyülekezetnek a részévé válnak.

Veres Csaba és felesége Ilona

HÁZASSÁG HETE A KÁLVIN TÉREN

Február 18-án, immáron második alkalommal került idén megrendezésre a szeretetvendégséggel egybekötött tematikus délutáni istentisztelet a gyülekezeti nagyteremben. A hónap témája természetesen a házasság volt, ahogyan azt országsszerte is több rendezvény keretén belül ezen a héten ünnepelték.

A Házasság hete idén országos szinten az „Állandó megújulásban” címet viselte, ehhez kapcsolódva hívtuk meg vendég előadókként Somogyi Péter és Somogyiné Ficsor Krisztina lelkész házaspárt, hogy tegyenek

bizonyosságot házasságuk több mint 30 évéről.

A bizonyosságtétel, majd később a beszélgetés családi, közvetlen hangulatát a házaspár pozitív kisugárzásán túl, az is erősítette, hogy gyülekezetünk lelkésze, Somogyi László nem „csak” az Úrban testvér Somogyi Péterrel, hanem vér szerint is. Ebből fakadóan is nagy örömmel és tisztelettel mutatta be a meghívott házaspárt. Péter a Fasori gyülekezet lelkipásztora, valamint a Dunamelléki Egyházkerület főjegyzője és a Zsinat Missziói Bizottságának elnöke. Krisztina pedig a Budapest-Fasori

Református Egyházközséghez tartozó intézmények lelkésze, emellett családterapeuta. Férjével öt gyermeket neveltek fel és jelenleg hat unoka boldog nagyszülei.

Közös történetük 1986 őszén kezdődött a budapesti teológián. Egy csendes héten találkoztak először, ahol Krisztinát lenyűgözte Péter mély istenhite, ahogy ő fogalmazott „sokkal jobban lobogott az a bizonyos láng”, ami őt nagyon inspirálta és szívesen vett részt az imaközösségekben, amiket Péter vezetett. Számos mély beszélgetés és közös imádkozás vezetett oda, hogy másképp

kezdték egymás iránt érezni. Krisztinának nagyon sokat jelentett ez az időszak hitbéli növekedését tekintve is, mivel Péterrel ellentétben, ő egy kevésbé rendezett családi háttérből érkezett a teológiára. Édesapját nagyon fiatalon veszítette el és nevelő-apa sem volt túl sokáig az életében, komoly lelki traumákkal kellett megküzdenie. Egyetlen apaképként a Mindenható Istenre tekintett. Péterrel való kapcsolatának kibontakozása semmiképp nem mondható egy szimpla fellángolás eredményének, az Úr türelemre intette őket, míg mindkettőjükbe egyformán kimunkálta az egymás iránti elköteleződés vágyát. Így már az sem volt akadály, hogy időközben Krisztinára mások is szemet vetettek a teológus hallgatók közül, Péter lett a neki elrendelt segítőtárs. Krisztina szeretettel tanácsolta a házastársaknak, hogy évfordulók alkalmával elevenítsék fel a megismerkedésük történetét, mert nagyon pozitívan hat a kapcsolatokra az érzelmek kezdeti tüzének effajta felizzítása.

Életük minden döntésében, tuskódásaikban, kétségeikben az ige jelentette számukra az egyetlen vezérfonalat. Több ilyen igét is kiemel-

tek, ami meghatározó fontossággal bír mind a mai napig a számukra. Az első ezek közül, a Jeremiás 32, 38-41. ami közös életük alapigéjévé vált: „Egy szívet és egy utat adok nekik, hogy engem féljenek mindenkor, és jó dolguk legyen nekik is meg utódaiknak is.” Ezek a szavak olyan szilárd oszlopokként szolgálnak azóta is a házasságukban, ami már sok megpróbáltatást hűségeesen elbírt.

Házasságkötésük alkalmával a „Meghívták Jézust és tanítványait is a menyegzőre” (János 2,2) jól ismert igeszakasz szemléltette, hogy a kettőjük szövetsége Istentől való és házasságuk minden napját teljes hittel az Úr vezetésére kívánják bízni.

Péter tiszteletes kihangsúlyozta az igében/igén keresztül való gondolkodás fontosságát, ami az élet minden területén célravezetőbb, mint a saját kútfőből vett elképzelések. Rávilágított arra, hogy maga Ádám se volt tisztában azzal, hogy mi vagy ki az, aki életét teljessé tenné, kiegészítené őt, ahogy sok esetben ezt napjaink férfinja sem ismeri fel. A teremtő Isten az, aki tudta jól, hogy nem jó az embernek egyedül lenni és Ő tud egy hozzá illő segítőtársat adni. Ebben a meggyőződésben, Péter a mai napig

hálát ad Krisztináért, mint Istentől kapott ajándékért.

Házasságuk első 10 évében rengeteg keresztyén házassági könyvet olvastak el együtt, ami nagyon jó, építő beszélgetéseket eredményezett. Ajánlóként Arnold Mol-Házaspárbaj című könyvét emelték ki, amiből sokat tanultak arról, hogyan fogadják el egymás eltérő szokásait, jellemét. Értelemszerűen mindenki különböző mintákkal, szokásokkal érkezik egy házasságba, ami legtöbbször rövid időn belül súrlódásokhoz vezet. Ezeket a különbözőségeket kell helyesen kezelni és felismerni, hogy egy pár ezek által is kiegészíti egymást. A kulcsszó az egyMÁST szeretni. Ne önmagunkat keressük és akarjuk szeretni a házastársunkba, hisz az egy önző magatartáshoz és egy unalmas párkapcsolathoz vezetne. Az említett könyvnek egy másik fontos üzenete az volt, hogy egy felismert probléma esetén ne a társunkkal szálljunk harcba a hibáját tekintve, hanem együtt, szövetségben szálljunk harcba kettőnk hibáival szembe.

Mérhetetlen kincsnek tekintik, hogy az Úr közös szolgálatot is adott nekik, kettejük formálódásába ez is nagy szerepet játszott. Azt tapaszt-

talták, hogy amit például egy házaspáros csoportnak elmondanak, az elsősorban saját maguknak szól, mindig abban tudtak hitelesek lenni, ami őket személyesen is érintette. A hit együttes megélése a házastársal óriási áldás, a „ketten együtt” a legkisebb közös alapsejt, amiben az Isten népe él. Ebben az életközösségben lehet fejlődni, egymást erősíteni, ugyanakkor visszacsatolni is, ha épp arra van szükség.

Megpróbáltatások nélkül viszont nincs fejlődés, sem önismereti sem párkapcsolati szinten. Ilyen időszakokban is volt része a Somogyi házaspárnak. A gyermekek születésével járó nehézségek mellett egy komoly betegséggel is szembe kellett néznie Krisztinának (agyvelőgyulladás), ami erősen veszélyeztette nem csak az ő életét, hanem a második gyermekük megszületésének lehetőségét is. Ezekben az időkben még inkább az Úrra és egymás támogatására szorultak. Egy másik megpróbáló korszaka az életüknek a szolgálatok és a családi élet közötti egyensúly megtalálása. Rengeteg erejüket és idejüket fektették a különböző szolgálatokba és ezek olykor elégedetlenséget szültek a családi fészekben. Sokáig küzdött Krisztina olyan elvárásokkal, mint a több minőségi idő igénye. Megta-

nulta, hogy csak egy kellően érett kommunikációval lehet egyáltalán elindítani ennek a problémának a kezelését. A keserűség és sértődöttség nem viszi előre, csak az érthető kifejezése a vágyainak. A megpróbáltatások sorát az ún. házastársi játszmákkal zárta, amiknek kivédése óriási tudatosságot igényel, másképp nagyon könnyen újra és újra felüti a fejét sok felesleges sértettség okozva. Péter a felsorolt példákhoz csatlakozva egy számára rendkívül fontosnak vélt tanáccsal fordult férfitársaihoz, amiben úgy érzi, volt idő mikor ő kudarcot vallott. Mikor egy pár szülőkké válik, kettőjük közül a feleség az, akinek 180 fokos fordulatot vesz az élete. A férj továbbra is az addigi szerepébe marad, sőt, hősiesen még többet kezd dolgozni, mint jó családfenntartó. Ebben az élethelyzetben lévő férjeket arra buzdítja, hogy tudatosan változzanak meg, ahhoz, hogy megérthessék, min megy keresztül friss anyaként a feleségük. Sokkal nagyobb odafigyeléssel, együttérzéssel és szeretettel álljanak mellettük ebben a kihívásokkal teli időszakban.

Végezetül kiemelték néhány kapcsolaterősítő tippet, ami a saját házasságukra is pozitívan hatott. Ezek egyike a hála iskola, ami egy olyan

szemléletmód váltásra tanít, hogy minden élethelyzetünkbe képesek legyünk hálát adni. Tudatos tervezéssel írjuk be a naptárba az egymásra szánt közös időtöltést. Kerüljük a vádló szerepét, feleségként ne szűkölködjünk a férfilelkek számára oly fontos dicsérő szavakban. Ha mégis panaszunk lenne, azt elsősorban az Úrral osszuk meg és hagyjuk, hogy Ő cselekedjen társunk formálásában. Forduljunk egymáshoz olyan szeretettel, ahogy az Úr szeret minket. Ezért rendkívül fontos az Istennel való élő kapcsolatunk a házastársunkkal való kapcsolatunkra nézve. Ha a Szentlélek betölt, az gyümölcsöt terem, így tudjuk egymást is szeretettel táplálni.

Az alkalom végén, a finom falatok kóstolgatása mellett, jó hangulatú beszélgetések kerekedtek, amikbe baráti közvetlenséggel vendégeink is bekapcsolódtak.

Hiszem, hogy ez az őszinte bizonygáttétel minden jelenlévőbe mély gondolatokat ültetett, sok esetben magára ismerte, de ugyanakkor sokat okulva is belőle. Istené a dicsőség, hogy ez a találkozás létrejöhetett.

Kovács Bernadett

„ÉLŐ ISTEN – ÉLŐ IGE – ÉLŐ EGYHÁZ” CÍMMEL HITMÉLYÍTŐ KONFERENCIÁT RENDEZTEK HAJDÚVIDÉKEN.

A Hajdúvidéki Egyházmegye éves hitmélyítő csendeshetét Berekfürdőn tartotta, a Megbékélés Házában. A március 4-től öt napon át tartó konferencián összesen több, mint kétszázan vettek részt az egyházmegye 32 gyülekezetéből. Hajdúböszörményből Somogyi László lelképásztorunk és még hat fő végig jelen volt. A hét közepén többen jöttek még és egy, kettő vagy három napra is ott maradtak. Istennek legyen hála, hogy a szervezők nagyon jó szállás körülményeket biztosítottak számunkra és naponta háromszori teljes ellátással kaptuk meg mindennapi kenyerünket.

Református egyházunkban 2024-ben az Élő Igét helyezzük közösségi életünk középpontjába, az Élő Ige gyümölcsseivel szeretnénk gazdagítani egymást:

„Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, mélyre hatol, az elme és a lélek, az izületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk.” (Zsid. 4,12-13)

Igazán élő református keresztyén egyház csak ott van, ahol az élő Ige

összeköt bennünket. Az élő Ige teremtheti meg és tarthatja egyben azt a közösséget, amelynek feje az Élő Isten, Krisztus Jézus.

A konferencia tartalmilag nagyon jól szervezeten az Élő Igére lett felépítve. A lelki táplálékot az egyházmegye lelkészei - különböző formai módon - naponta tudták biztosítani számunkra.

A délelőtti folyamán kezdésként reggeli áhítat keretében az Élő Istent dicsőítő prédikációkkal gazdagodtunk. Rövid szünet után előadásokban szólt az Élő Ige hozzánk. Ezután, mintegy pihenésként éneklés, énektanulás oldotta a hallgatásun-

kat, amit felváltva Sohajda Mihály (Kaba) és Kovács András (Földes) lelkipásztorok segítettek olykor gitár, de főleg elektromos orgonakísérettel. Ezt követően naponta még egy előadással lett teljes az ebéd előtti lelki töltekezésünk.

Ebéd után szabadprogramként kinek-kinek pihenés, séta, beszélgetés, fürdőzés, szaunázás adhatott kapcsolódási lehetőséget. Szerdán filmvetítés, csütörtökön vetélkedő színesítette a programot.

Az Élő Egyházzal szóló délutáni előadások megerősítettek bennünket

a közös igehallgatás, tanítás, imádkozás, együtt gondolkodás jelentőségéről.

A vacsorát követően lett teljes a napi elmélkedésünk, amikor evangélizációk keretében lettünk megszólítva a megtérésünk teljességének fontosságával. Az esték folyamán szolgáló lelki pásztorok, így Török András (Szerep), Hézsér Tímea (Sárrétudvari), Somogyi László (Hajdúböszörmény) és Bohus Csaba (Nyírábrány) biznyságtételekkel hívták fel figyelmünket a Krisztus általi személyes megszólítottság je-

lentőségére, hogy mindnyájan csak a Jézus Krisztusra való teljes ráhagyatkozással lehetünk az Élő Isten gyermekei.

A csendeshét záró alkalmán - Őz Lajos esperes szolgálata után - hálaadással a csendeshét ajándékaiért, közösen úrvacsoráztunk.

Dr. Tóth Béla és felesége Marika

A HAJDÚVIDÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE HITMÉLYÍTŐ KONFERENCIÁJA

ÉLŐ ISTEN IGE EGYHÁZ

BEREKFÜRDŐ 2024.03.04 - 2024.03.08

ANYAKÖNYVI HÍREK

Kereszttségben részesültek: Vizsolyi Vitold, Sira Olivér, Balogh Flóra Luca, Szabó Vivien, Szabó Szilvia

Egyházi esküvőben részesültek: Bakai Endre és Velki Nagy Andrea

Egyházi temetésben részesültek: Szalóki Barna (71), Kövér Antalné (79), Sóvágó Sándorné (91), Lökös Jánosné (84), Pongor Ernőné (81), Simon István (49)

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

PILLANAT

Amikor ezt a képet megtaláltam örömrészem lett, a bennem ébresztett szép érzékeltetés és a kapott gondolatok miatt. Az eredeti festmény alkotója Anne Marie Zylberman (Zylberman). A francia származású kortárs festőművész művének címe: Arany könnyek. Műalkotásának elkészítési technikája miatt vannak, akik Gustav Klimt festőművész alkotásának vélik, mivel a szecesszió (kivonulás, elkülönülés) művészeti irányzat jeles képviselőjeként festményein az arany megjelenítését rendkívüli módon alkalmazta. A művész életéről sajnos kevés információ található a világhálón. Valószínű oka van arra, hogy ő ezt így látja jónak. Ő alkotott, mi művészszerető emberek pedig, elmerenghetünk alkotásának mondanivalóján, figyelmünket akár a színeken, akár a vonalvezetésekön vezetjük. Vagy fordítva van, minket vezetnek magával ragadó képének színei és vonalai?

A fiatal hölgy ábrázolásán szinte minden egyszerre láttatja magát. Bőrének üdén ragyogó fehérsége, vele párhuzamosan észrevesszük hullámzó csigavonalú hajfürtjeinek aranylón vörös színét, melyek a sötét háttérrel kontrasztot adnak. Széles szemhéjának- és ajkainak sötétre festett árnyalatai, a jobb szemére omló vöröses arany „sáv”, és a

hosszú szempillák alól legördülő hatalmas csillogó arany könnycseppek, mind-mind egyszerre vannak jelen, a kép egészében vonzza tekintetünket. Szemöldöke erősen kontúrozott, de vonásai határozottan szelídek, lágyak, ugyanakkor meghatározóak.

Könnycseppeket látva mire gondolhatunk? Mit üzennek számunkra? Milyen érzések pillanat műveinek hatásai? A könnycseppek sokféleképpen lehetnek, mint ahogyan az őket kiváltó pillanatok is. Hiszen az egész életünk pillanatok sokaságából tevődik össze. Őszinték vagy nem őszinték. Olvastam, hogy az érzések által kiváltott könnycseppek összetétele és alakja is változó. Szintén ugyanitt, hogy többek között a lelkiegészség helyreállításában is szerepet játszanak (https://ng.24.hu/tudomany/2014/07/13/konnycseppek_rejtelvei/). Kutatók elemzései során az öröm, a fájdalom, a bánat könnycseppjeinek szerkezetét vizsgálva azokat meg tudták különböztetni. Elgondolkodtató, hogy ezek az érzelmek képesek fizikálisan is megnyilvánulni (<https://vitzisztitoplaza.hu/a-konnycseppek-uzenete-a-hangulatunk-hatasa-avizre/>).

A könnycseppek eszembe juttatják, hogy egyedül Isten tudja melyikünk mennyi olyan pillanaton ment keresztül, amelyek előhozták a különböző érzelmek mélységeiből ezeket a sós ízű, Isten szemében (hiszem), az aragnál sokkal drágább értékű fizikális megnyilvánulásokat. Olvashatjuk a Bibliában, hogy „Könnyekre fakadt Jézus.” (Ján. 11,35.), az Ő könnycseppjeinek értéke felbecsülhetetlen. A Szent Szeretet könnycseppjei a legdrágábbak, mert annak örül, ha hiszünk és bízunk Őbenne, és ekképpen életet adhat az ember lelkének. Hasonlóan Őhöz, a szeretetért a lélek mentésért, a te könnyeid is gördültek már le arcodon? Az ÚR Jézus nem sokkal kereszthalála előtt ezt mondta egy magát jó embernek- és egyben tökéletes hívőnek

tartónak: „És az asszonyhoz fordulva, mondta Simonnak: Látod-e ezt az asszonyt? Bejöttem a te házába, az én lábaimnak vizet nem adtál: ez pedig könnyeivel öntözi az én lábaimat, és fejének hajával törli meg.” (Luk. 7,44.). Potyogtak már a könnyeid, szívedből fakadóan, mert Isten Igéje felismertette veled: képmutató, álszent életet élsz.? Valamint, ki tudjuk mondani az ÚR Jézusnak azt, amit: „A gyermek atyja pedig azonnal kiáltva, könnyhullatással mondta: Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitelenségemnek.” (Márk 9,24.). Záporoztak már hálából „arany” könnycseppjeid lélekben a kereszttől, mert Isten Jézus Krisztus által megbocsátotta és eltörölte a bűneiddel terhelt „adósleveled”? Szabad vagy követni Őt. Egyedül Ő adhat tiszta kezdetet. „Az Úr pedig a Lélek; és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.” (II.Kor. 3,17.), továbbá „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtmény az; a régi elmúltak, ímé, újjá lett minden.” (II.Kor. 5,17.)

Te kinek adod arany könnycseppjeidet?

RÉ21 681. Dicséret: Krisztus ki Vagy nap és világ

1. Krisztus, ki Vagy nap és világ, Minket sötétségben ne hagyj! Igaz világosság Te vagy, Kárhozatra mennünk ne hagyj!
2. Téged kérünk, Szent Úr Isten: Oltalmaz minket ez éjen; Nyugodalmunk Benned legyen, A mi lelkünk el ne vesszen!
5. Úr Isten, Hozzád kiáltunk: Gondviselőnk, légy oltalmunk! Őriz meg ellenségektől, Lelki, testi inségektől!
6. Parancsoljad angyalidnak, Hogy mi reánk vigyázzanak, A mi gonosz ellenségünk Messze távol járjon tőlünk!
7. Emlékezzél meg mi rólunk: Jól tudod, mily gyarlók vagyunk; Kiket megváltál véreddel:

Úr Jézus, kérünk, ne hagyj el!
8. Dicsőség legyen Atyának,

Ő Szent Fiának, Krisztusnak,
Szentlélekkel egyetemben,

Örökkön-örökké! Ámen.
Somogyiné Gyüre Mara

KÖNYVAJÁNLO

A SZABADÍTÓ

Neil T. Anderson lelkigondozó könyvének a címe: A Szabadító
Három része és alcímei: Végre szabad!;

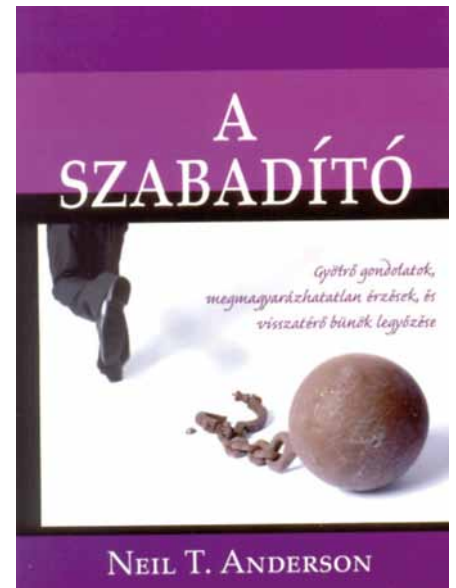
1. Bátorodj fel!: -Nem kell homályban élned!; -Hogyan találsz meg a helyed a világban?; -Teljes jogod van a szabadsághoz; -A lázadó fejedelm ellen; -Jézus befedezett;
2. Állj meg szilárdan!: -Személyes gonosszal van dolgunk; -A tudás és a hatalom csábítása; -Az önfejűség csábítása; -Ne higgy el mindent!; -A látszat néha csal; -A kiszolgáltatottság veszélye;
3. Légy végre szabad!: -A Krisztusban levő szabadsághoz vezető lépések; -Hogyan segítsünk szabadulásra másokat Krisztusban?;

Függelék: Segédeszközök

Az író, olyan témaköröket ismert, amelyekről jó, sőt, ajánlott, ha bővebb, magyarázatos ismeret szerzünk. A bibliai Igék segítenek, hogy tudomást szerezzünk olyan tényekről, melyek minden emberre jellemzőek. Sőt, példákat is ad! A könyvek Könyve a Biblia. Ugyanakkor e könyv írója, abban segít olvasójának, hogy hétköznapi esetekkel bemutatva

könnyebben megérthessük a helyzetünket Jézus Krisztussal, mint szabadítóval vagy nélküle. Megértjük, hogy az ember ellensége a gonosz hogyan befolyásolja az ember szívét, gondolkodását, milyen módszereket alkalmaz ahhoz, hogy amennyire csak lehetséges, távol tartsa az ember szívét-lelkét Istentől. Az ÚR Jézus arra a lelki szabadságra hív el, szabadít fel, amelyben nem kell semminek és senkinek sem a rabszolgája lenni. Az Ige tanít bennünket: „Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedelmessé jetelek kívánságainak.” (Róma 6,12.) „Félek azonban, hogy amint a kígyó megcsalta Évát ravaszságával, úgy tántorodnak el a ti gondolataitok is a Krisztus iránti őszinte és tiszta hűségtől.” (II. Kor. 11,3.) Jézus mondja: „Aki nincs velem, ellenem van, és, aki nem gyűjt velem, tékozol.” (Lukács 11,23.) Ezt is az ÚR Jézus mondja: „...mert, ha nem hiszitek, hogy Én Vagyok, meghaltok bűneitekben.” (János 8,24.)

szerkesztő

NAGYTÁBOR 2024

Örömmel tájékoztatjuk a kedves Olvasókat, hogy ha Isten is úgy akarja, idén is megtarthatjuk többgenerációs táborozásunkat!

Ismét nagyon szép helyen, a mátrai Medves Hotelben (Salgóbánya) kapunk helyet 2024. augusztus 5-10-ig, hogy testi-lelki-szellemi felüdülésben legyen részünk Urunk nagy szeretetéből.

Kérjük, hogy imádságban, szabadságban és anyagiakban is készüljenek rá a kedves Testvérek. Még az is reménységünk, hogy felvidéki testvérgyülekezetünkől, Rozsnyóról is lesznek közöttünk táborozók.

Az Úr adjon mindnyájunknak áldott együttlétet!

Somogyi László

ISTEN AJÁNDÉKA, AMI SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szeretete:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8.)

„És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.” (I.Jn.4,16.)

„És ez a szeretet, hogy járunk az Ő (Isten) parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, amint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok.” (II.Jn.1,6.)

„És a Jézus Krisztustól, Aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsősülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,” (Jel. 1,5.)

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23.)

„Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (I.Jn.1,7.)

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén Lélek szerint;” (I.Pt.3,18.)

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő (Jézus Krisztus): megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.” (I.Ján.1,9.)

„Mert a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Rm.8,2.)

„Aki (Jézus Krisztus) az Ő (Isten) dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma szavával fenn tartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítva, ül a Felsőnek jobbára a magasságban,” (Zsd.1,3.)

Hogyan lehet új életem?:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézs.55,6-7.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg,

hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő Fiában (Jézus Krisztus) van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízatsz Benne:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„...Jézus mondja...: Bizony, bizony mondom nektek: Aki Énbennem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általmat a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz Énbennem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

IMÁDSÁG

Szent, szent, szent, a Seregeknek Ura! Teljes mind a széles föld az Ő dicsőségével! Örökkévaló Isten! Téged illet egyedül a dicsőség, dicséret, imádat, szeretet, magasztalás! Dicsőségedet megmutattad a Húsvét üzenetében! Az ÚR Jézus dicsőséges halálával és feltámadásával megajándékoztál bennünket, embereket azzal a lehető-

séggel, hogy aki hisz Őbenne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Köszönjük Urunk, Istenünk, hogy áldozatot hoztál a Benned hívőkért! Bocsáss meg minden Irántad való szeretetlenségért, bizalmatlanságért, hitetlenségért! Urunk, irgalmazz nekünk! Köszönjük, hogy az ÚR Jézusban megbocsátottál nekünk ellened vétkezőknek. Kérünk ÚR Jézus az

egyéni életünkben is adj feltámadást mind abból a lelki nyomorúságból, amelyekkel megszorítottunk Téged és felebarátainkat! Nem akarunk az ellenségeid lenni a gonoszásra hajlamos szívünk miatt! Akarunk megváltozni a Te dicsőségedre! Kérünk, szabadításodnak örömevel ajándékozz meg. Úr Jézus, köszönjük és imádunk, hogy Te örökkévaló Isten Vagy Szentháromságban mennyei Atyáddal és Szentlélekkel együtt! Kiáltunk Hozzád segítségért, hogy Miattad megbocsássunk, hiszen bocsánatodból élhetünk. És szeresük tanításod szerint szereteteinket, családtagjainkat, felebarátainkat. Mindannyiuk, és minden ember lelkének örök életéért, üdvösségéért, gyógyulásokért is kérünk és könyörgünk Hozzád. Istenünk, köszönjük, hogy meghallgatsz bennünket Urunkért, Jézus Krisztusért, Aki önmagát adta az emberért! Amen.

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Hajdúböszörmény, Kálvin tér:

- Vasárnap: 09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren
 16:30 Minden hónap második vasárnapján Fialat felnőttek köre az Ifi teremben
 16:00 Havonta egy tematikus szeretetvendégség (gyülekezeti terem)
- Hétfő: 17:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
- Kedd: 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal)
 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
- Szerda: 09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem)
 15:00 Középkerthi bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
 17:30 Minden hónap 2. szerdáján Derékhad bibliakör az Ifi teremben
- Csütörtök: 10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban,
 minden hónap 2. és 4. csütörtök a Rákóczi úti Szociális Központban)
 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem)
 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
- Péntek: 15:00 Fakultatív hittan a Bocskai István Gimnáziumban
 17:00 Havonta: Nők a mindennapokban (női bibliakör – Ifi terem)
- Szombat: 17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

Bodaszőlő, a volt Tanoda épülete:

- Vasárnap: 16:00 Minden hónap utolsó vasárnapján Istentisztelet a volt tanodában
- Péntek: 18:00 Minden hónap 1. és 3. pénteki napján bibliaóra a volt tanodában

„...Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is akiket akar, megelevenít. Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, Aki elküldte Őt. Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem átment a halálból az életre. Bizony, bizony mondom nektek, hogy eljön az idő, és az most van, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. . . .” (János 5,21-25.)